

Nr. 49

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

24 juni 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET TOERISME VLAANDEREN EN VLAAMSE RAAD VOOR HET TOERISME

DECRETEN WIJZIGING DECRETEN RADIO-OMROEP EN TELEVISIE

Inhoud

Nr. 49

Woensdag 24 juni 1998
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme – 846 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 12	
Algemene bespreking	1
Sprekers : de heren Freddy De Vilder, verslaggever, Didier Ramoudt, Peter Vanvelthoven, Jean-Marie Bogaert en Jacky Maes, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Emiel Verrijken en minister-president Luc Van den Brande	
Artikelsgewijze bespreking	17
Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4	
Voorstel van decreet van de heer Dirk Van Mechelen c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 786 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	29
Sprekers : de heren Kris Van Dijck, verslaggever, Johny Goos, verslaggever, Eddy Schuermans, Dirk Van Mechelen, André Denys en Peter Vanvelthoven, mevrouw Marijke Dillen, de heer Carl Decaluwé en minister Eric Van Rompuy	
Regeling van de werkzaamheden	40

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 9.33 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht, Bruno Tobback : gezondheidsredenen ;

Lydia Maximus : buitenslands ;

Jan Penris : ambtsverplichtingen ;

Freddy Feytons : familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme

– 846 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : "ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme".

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Vilder, verslaggever, heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de bevoegde commissie behandelde het voorliggend ontwerp van decreet over de openbare instelling Toerisme Vlaanderen

en de Vlaamse Raad voor Toerisme op 22 januari, 15 en 26 maart, en 21 en 30 april 1998.

Op 5 maart hield de commissie een hoorzitting waarin alle belangrijke actoren van het toerisme uitvoerig aan het woord kwamen en hun bevindingen naar voor brachten. Sommigen namen resoluut stelling tegen het decreet, en vroegen prompt om een nieuw ontwerp van decreet. Uit de opmerkingen van anderen groeiden voorstellen, op grond waarvan amendementen werden ingediend tijdens de tweede algemene bespreking. Voor een uitgebreid verslag van deze hoorzittingen verwijs ik naar het schriftelijk verslag, waarvoor ik heel nadrukkelijk de diensten van het Vlaams Parlement wil danken.

Zoals bepaald in het regeerakkoord 1995-1999 'Bakens voor de eenentwintigste eeuw', werd ook de Vlaamse openbare instelling Toerisme Vlaanderen geëvalueerd. Het bureau Ernst & Young voerde een doorlichting uit, waarvan de resultaten uitvoerig werden toegelicht in de commissie. Dit resulteerde in voorstellen om de structuur van de instelling en de adviesorganen grondig te hertekenen.

Voor de discussie over het ontwerp van decreet verwijs ik eveneens naar het schriftelijk verslag. Toch wens ik de belangrijkste discussiepunten even op een rij te zetten. Daartoe behoorden onder meer de voorgestelde verdeling van bevoegdheden tussen Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse administratie, en de samenstelling van de raad van beheer. De bepalingen over die samenstelling werden na de hoorzitting geamendeerd, zodat zowel de Vlaamse provincies als de Vlaamse gemeenten verzekerd zijn van hun vertegenwoordiging in de raad, en de band met de toeristische federaties niet verloren gaat.

De voorgestelde 'Hoge Raad voor Toerisme' werd geamendeerd tot 'Vlaamse Raad voor Toerisme'. Ontegensprekelijk is hieraan de discussie verbonden over de technische comités die niet meer in het ontwerp van decreet waren opgenomen. Een amendement voorziet daarom in de mogelijkheid dat de raad zowel op verzoek van de Vlaamse regering als op eigen initiatief sectorcommissies kan oprichten met een duidelijk omschreven en beperkte opdracht.

Het amendement van de heer Ramoudt over de bevoegdheden van de raad van bestuur werd aangevaard. Daardoor wordt de bevoegdheid om beheersovereenkomsten af te sluiten, toegevoegd aan de bevoegdheden van de raad van bestuur.

De Vilder

Ten slotte, mijnheer de minister-president, raakte de commissie het niet eens over het ene aanspreekpunt. Vermoedelijk zal ook het voltallige parlement het daar niet eens over worden. Het verdelen van de bevoegdheden tussen Toerisme Vlaanderen en de administratie beschouwen de enen als een verbetering, terwijl anderen vrezen dat de toeristische industrie in Vlaanderen er in de toekomst minder gunstig of ronduit slechter door zal werken, zowel voor de gebruikers als voor de aanbieders.

De minister-president had van bij de aanvang van de bespreking gesteld dat het ontwerp van decreet niet te nemen of te laten was, en integendeel voor verbetering vatbaar was. Het werd dan ook vrij vergaand geamendeerd. Na de artikelsgewijze bespreking en de stemming, werd door de heer Ramoudt een tweede lezing gevraagd, op grond van artikel 65 1b van het Reglement. Dit wijzigde echter de eerder uitgebrachte stemming niet. Het gewijzigde ontwerp van decreet werd goedgekeurd met 8 stemmen voor en twee tegen bij twee othoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer De Vilder heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder (*Op de tribune*) : Ik zal nu enkele persoonlijke beschouwingen over de taken en bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen geven. Het gaat meer bepaald over artikel 4 paragraaf 13, getiteld 'Het bevorderen van sociaal jeugd- en volwassenentoerisme'. Nu een eindbeslissing van het parlement over de herstructurering van Toerisme Vlaanderen nadert, moet niet langer worden gewacht om ook een duidelijk standpunt in te nemen over de toekomst van het sociaal toerisme in Vlaanderen. Een werkgroep van het kabinet van de minister-president, waarin de sector vertegenwoordigd is, bereidt zoals beloofd tegen het eind van deze maand zijn standpunt voor. De werkgroep zal zich ongetwijfeld moeten uitspreken over de vraag bij welke administratie het sociaal toerisme moet worden ondergebracht. De keuze van de administratie zal ook bepalend zijn voor de richting die het sociaal toerisme in de toekomst zal uitgaan.

Het huidige sociaal toerisme is een volwaardige tak van het toerisme in Vlaanderen. Het dient dan ook op gelijke voet met de overige toeristische actoren te worden behandeld. We kunnen daarom alleen maar toejuichen dat het sociaal toerisme verder deel zal uitmaken van de nieuwe raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen.

De bestaande infrastructuur die zorgt voor ruim 3,5 miljoen overnachtingen per jaar moet behou-

den blijven. De verenigingen van sociaal toerisme moeten op eenzelfde manier als de privé-sector de kans krijgen zich ten volle op de toeristische markt te begeven. Zowel op het vlak van de promotie, accommodatie en nieuwe vormen van toerisme dienen zij een evenwaardige rol te spelen. Vanuit die concurrentie- en marktpositie dient het prijzenbeleid van sociaal toerisme zo te worden gevoerd dat de gevraagde prijs conform de marktprijs is.

De vakantiecentra dienen open te staan voor iedereen, los van elke politieke of filosofische overtuiging. Het lidmaatschap van een of andere organisatie mag niet bepalend zijn voor de vraag of men zijn vakantie kan doorbrengen in een centrum voor sociaal toerisme. Het staat elke organisatie evenwel vrij een andere prijs aan te rekenen voor haar leden, echter onder voorwaarde dat het prijsverschil door de organisatie wordt bijgepast en uitbetaald aan het vakantiecentrum. De eigenheid van het sociaal toerisme, het groepsgebeuren, de animatie en het sociaal contact dienen ten volle te worden gevrijwaard.

Op een gelijkwaardige manier als de overige klanten dienen de maatschappelijk zwakkere groepen, zoals gepensioneerden, invaliden, werklozen of eenoudergezinnen, gebruik te kunnen maken van de bestaande centra voor sociaal toerisme. Willen wij die groepen de kans bieden een meerdaagse vakantie te nemen, zal aan hen evenwel een ander kostprijs dienen te worden aangerekend. Het spreekt vanzelf dat de centra voor dit prijsverschil moeten worden vergoed. De SP-fractie is voorstander van een vakantiefonds voor zwakkere maatschappelijke groepen. Wat dit fonds betreft, denken we zowel aan een eenmalig te gebruiken vakantiecheque als aan een rechtstreekse bijpassing aan het centrum door het fonds.

De groeperingen die zich inlaten met sociaal toerisme in de breedste betekenis van het woord, dienen een vooraanstaande rol te spelen bij het promoten en organiseren van nieuwe vormen van inlands toerisme. Nu kortere vakanties steeds meer in trek zijn, krijgen deze groeperingen een unieke kans om het werkterrein hierop te focussen. Wandel- en fietstoerisme, bivak, natuurtoerisme, de kust, de kunst en het groen zijn de grote onontgonnen troeven waarbij de organisatie voor sociaal toerisme, geruggensteund door Toerisme Vlaanderen, een beduidende voortrekkersrol zou kunnen spelen. Hiervoor is geen echte nieuwe infrastructuur nodig. Een samenspraak met diverse spelers op het veld, namelijk jeugdherbergen, studentenhomes, internaten, centra voor sociaal toerisme,

De Vilder

campings en verhuur van vakantiewoningen, kan de volledige sector laten ontplooiën.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, beste collega's, het is in de geest van deze visie dat de SP ten volle bereid is mee te werken aan een nieuw decreet op het sociaal toerisme. We zullen het voorliggende ontwerp van decreet, dat op cruciale artikels is geamendeerd, goedkeuren. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, ik wil vooreerst de verslaggever danken voor zijn objectief en kort betoog. Ik kan me onmiddellijk aansluiten bij zijn persoonlijke opmerkingen met betrekking tot het sociaal toerisme. Van bij het begin van de bespreking van dit decreet, dacht ik dat er wellicht een prijskaartje aan de goedkeuring ervan zou hangen. Ik meen te verstaan, mijnheer De Vilder, dat dit prijskaartje het decreet op het sociaal toerisme zal zijn.

De heer Freddy De Vilder : Dat hebt u dan niet goed begrepen, mijnheer Ramoudt.

De heer Didier Ramoudt : Ik kan u voor een groot deel volgen, want ook de VLD ervaart het sociaal toerisme als een zeer belangrijk element in het totaalgebeuren. Iedereen heeft recht op vakantie, niettegenstaande het feit dat niet iedereen in staat is om deze vakanties te betalen. U hebt er terecht op gewezen dat een aantal actoren op het veld eigenlijk niet conform de doelstellingen van het sociaal toerisme werken.

U hebt ook het idee van de vakantiecheques aangehaald. Dat idee is evenwel niet nieuw, want ik heb dat reeds vijf jaar geleden in het parlement voorgesteld. Helaas is daar nooit gevolg aan gegeven, waarschijnlijk omdat wij vooralsnog aan de verkeerde kant van de tafel zitten. Wij zullen evenwel al het mogelijke doen om ervoor te zorgen dat ook de minst bedeelden recht hebben op een betaalbare vakantie.

Deze regering heeft zich van bij de aanvang van deze legislatuur voorgenomen een aantal van haar instellingen te hervormen. Maar hoe kan men instellingen fundamenteel veranderen zonder daarbij de politiek in diskrediet te brengen ? Het antwoord op die vraag is heel eenvoudig : door een beroep te doen op de huisauditor die dan de

betrokken instellingen doorlicht en aan de hand van zijn bevindingen voorstellen tot verbetering formuleert. Dit was het geval bij Export Vlaanderen, de VDAB en Toerisme Vlaanderen. Huisauditor Ernst & Young kon zich in al die gevallen veel moeite besparen omdat zowel de vraagstelling als de resultaten op het lijf van de vraagsteller, de overheid, werden geschreven. Wiens brood men eet, diens woord men spreekt.

Bij Export Vlaanderen, waar op het vlak van de communicatie duidelijk een en ander verkeerd liep, werd kort na de bekendmaking van de auditresultaten de hoogste in rang wandelen gestuurd. Hij behoorde blijkbaar niet tot de juiste partij. Maar goed, we zijn hier niet samengekomen om het proces van Export Vlaanderen te voeren, maar wel dat van Toerisme Vlaanderen.

Minister-president Luc Van den Brande : We voeren hier inderdaad een bespreking over het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen, maar u haalt nu Export Vlaanderen aan.

Ik zal mijn reactie dan ook beperken tot een correctie op wat u hebt gezegd. Niet alleen aan de hoogste in rang werd een nieuwe opdracht gegeven. Dit was ook het geval voor de twee adjunct leidende ambtenaren. Dit alles heeft evenwel niets te maken met wat u insinueert. Het mooiste bewijs daarvan is wel dat die vroegere leidende ambtenaar mijn gevolmachtigd vertegenwoordiger is in een aantal opdrachten.

Wat u insinueert, is dus een vlugge bewering die door de feiten volledig wordt tegengesproken.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u mij er in een later stadium van zult kunnen overtuigen dat vandaag alles op wietjes loopt bij Export Vlaanderen. Ik geloof dat dit in de praktijk absoluut niet klopt.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Ramoudt, de export is de voorbije twee jaar met 3 percent gestegen.

De heer Didier Ramoudt : Ik heb het niet over de export, maar over de instelling Export Vlaanderen. Maar goed, laten we het nu inderdaad over Toerisme Vlaanderen hebben.

Er waren dus problemen met de structuur van deze instelling. Aan Ernst & Young werd de opdracht gegeven om over te gaan tot een doorlichting en tot het formuleren van verbeteringsvoorstellen. In

Ramoudt

het bijzondere bestek 'Audit Toerisme Vlaanderen', dat werd goedgekeurd door de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, stond duidelijk dat de verbeteringsvoorstellen dienden te worden afgestemd op de beleidsopties van de Vlaamse regering.

Zo formuleerde de regering in haar beleidsbrief over Toerisme Vlaanderen, getiteld 'beleidsprioriteiten 1995-1996', de volgende overweging: 'Als centrale en coördinerende instantie voor het toerisme in Vlaanderen combineert Toerisme Vlaanderen de marketing- en promotiefunctie met de kwaliteitscontrole- en investeringsbevoegdheden. Deze combinatie biedt belangrijke opportuniteiten voor een congruent overheidsbeleid. De huidige werking van Toerisme Vlaanderen zal verder worden bijgestuurd op basis van een doorlichting van deze instelling.' De instelling werd ondertussen doorgelicht. Volgens het eindrapport moet Toerisme Vlaanderen zich toespitsen op de toeristische promotie. De activiteiten voor infrastructurele productondersteuning, premies, vergunningen en inspecties zullen worden overgeheveld naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit zal waarschijnlijk een taak van het departement Economie worden.

De conclusies van Ernst & Young kunnen moeilijk nog worden beschouwd als een bijsturing van de werking van Toerisme Vlaanderen. Het Rekenhof heeft in zijn nota van 2 juli 1997 aan de minister-president, terecht gesteld dat de verbeteringsvoorstellen van Ernst & Young niet waren afgestemd op de beleidsopties van de Vlaamse Regering, maar nieuwe beleidsopties naar voren schoven. Men kan zich hierover ernstige vragen stellen. Kan een auditbureau tussenkomen in het gevoerde beleid? Zullen we vanaf nu alle macht geven aan auditbureaus?

Deze macht komt hen eigenlijk niet toe. Het Rekenhof zegt hierover het volgende: 'De auditoren lijken dus de grenzen van hun doorlichtingsbevoegdheid te hebben verlegd. Zoals duidelijk vooropgesteld in de vergadering van de raad van beheer van 31 januari 1996 dienden de aan te schrijven consultants immers enkel het organisatorisch aspect te bekijken, een organisatorische doorlichting door te voeren van het instrument Toerisme Vlaanderen.' Ernst & Young had bijlange niet de opdracht gekregen om een nieuw beleid uit te stippelen.

De doorlichting heeft een gevolg zonder voorgaande. De macht van een audit wordt erdoor bevestigd, maar de waarde ervan wordt in vraag gesteld. Indien de heer Maes van de SP niet had ingegrepen, dan hadden de auditoren zelfs geen toelichting bij hun doorlichting aan het parlement moeten geven. Het heeft ons heel wat moeite gekost om het auditbureau zover te krijgen. De minister-president laat blijkbaar niemand in zijn kaarten kijken. Misschien heeft hij iets te verbergen voor het parlement.

De hoorzitting werd toch afgedwongen, maar op dat moment was men reeds met de implementatie van de audit begonnen. Het auditbureau had inmiddels ook een tweede opdracht gekregen, zonder dat het parlement hierover werd ingelicht. Het parlement had evenmin een toelichting over de doorlichting gekregen. Het parlement werd voor schut gezet. Mijnheer de voorzitter, de honden blaften, maar de karavaan trok voorbij.

Op 3 februari werd tijdens de hoorzitting in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden de implementatie van de resultaten van het eindrapport van de audit over Toerisme Vlaanderen toegelicht door de heer Paul Verbruggen, partner van Ernst & Young. Volgens Ernst & Young zou het implementatieteam dat de overdracht van de pakketten heeft onderzocht, hebben gezegd dat de aan infrastructuur gerelateerde taken, met name de vergunningen en premies, als één pakket moeten worden ondergebracht in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Uit de vergelijking van de transparanten die werden voorgesteld door de heer Verbruggen met de resultaten van de implementatieteams die door de raad van beheer van Toerisme Vlaanderen werden goedgekeurd op 1 februari 1997, blijkt dat het niet om dezelfde documenten ging. Dit betekent dat Ernst & Young het parlement heeft voorgelogen. Mijnheer de minister-president, het parlement werd voorgelogen en u speelde het spelletje mee. Waarom heeft de heer Verbruggen de commissieleiden gewijzigde, soms volledig tegengestelde voorstellen gepresenteerd?

In het licht daarvan heb ik gevraagd om de oorspronkelijke documenten te mogen inkijken. Mijnheer de minister-president, in de commissie hebt u zowel aan de heer Bogaert als aan mij pertinent geweigerd om op deze vraag in te gaan. De openbaarheid van bestuur kon niet worden ingeroepen omdat u zich verschool achter het feit dat het om een intern werkdocument zou gaan. Het is spijtig, mijnheer de minister-president, dat u niet op onze

Ramoudt

vraag hebt willen ingaan, want u had waarschijnlijk heel wat twijfels kunnen wegnemen. Nu scherpt u enkel onze achterdocht aan.

Collega's, het Vlaams Parlement kan slechts ten volle de verantwoordelijkheid opnemen voor het bijsturen van de opdrachten van de instelling Toerisme Vlaanderen, indien het beschikt over de volledige gegevens vanuit alle invalshoeken. Het feit dat u, mijnheer de minister-president, de rapporten niet ter inzage wil geven aan de leden, roept enkele vragen op. De objectiviteit in dit dossier is zoek.

De hoorzittingen met de auditoren waren maar een eerste aanloop naar de moeilijke bevalling van dit voorliggend ontwerp van decreet. Een derde hoorzitting werd door mezelf afgedwongen en dat was op zich niet eenvoudig. De minister-president verzette zich ertegen dat de commissie dit keer de betrokken sectoren wilde horen. De actoren op het veld werden bij het totstandkomen van dit decreet niet geconsulteerd, laat staan dat ze enige inbreng hadden. Nochtans verkondigt men hier dagelijks dat het Vlaams Parlement zich duidelijk wil onderscheiden van het federale door meer openheid in zijn politiek en meer doorzichtigheid in de besluitvorming. Voor het totstandkomen van dit decreet hebben de vertegenwoordigers in de sector nog nooit zo ver van de politiek gestaan. De getuigenissen in de hoorzittingen logen er niet om : tevredenheid was geenszins te bespeuren. Integendeel, algemene ontevredenheid was de teneur van de basis.

Tijdens de hoorzitting van 5 maart 1998 formuleerden de vertegenwoordigers van de diverse sectoren hun reacties op het ontwerp van decreet. Er werden meerdere kritieken geuit.

Ten eerste is er het wegvallen van één aanspreekpunt, wat het meest onwaarschijnlijke van het voorliggend ontwerp van decreet is. De regering verklaarde immers de burgers zoveel mogelijk te begeleiden op elk administratief gebied en zoveel mogelijk te opteren voor één aanspreekpunt. Ook Ernst & Young opteerden voor één aanspreekpunt. Toch kiest de minister-president nu voor twee aanspreekpunten. Begrijp wie kan. Er komt dus een ontubbeling van het aanspreekpunt, wat voor verwarring, ondoorzichtigheid en onbegrip zal zorgen. Het wordt de burger dus weer wat moeilijker gemaakt.

Een tweede bezwaar is dat kennis en middelen worden versnipperd. Opbouwende ervaring, in het bijzonder voor het toekennen van vergunningen

voor een camping, reisbureau of hotel, wordt overgeheveld naar een ministerie, al dan niet met personeel dat vandaag bij Toerisme Vlaanderen werkt. De auditoren werd gevraagd om een oplossing te zoeken voor de gebrekkige communicatie binnen Toerisme Vlaanderen. Nu wil men blijkbaar de communicatie verbeteren door de toekenning van een exploitatievergunning afhankelijk te maken van twee verschillende instanties. De eerste instantie levert de vergunning af, die weliswaar afhankelijk zal zijn van de classificatie. De tweede instantie zorgt voor de classificatie, die evenwel afhankelijk is van een vergunning. Waar zijn we mee bezig ? Zo wordt het systeem nog ingewikkelder dan het al is. We mogen niet vergeten dat communicatieproblemen ervoor hebben gezorgd dat er een doorlichting is gekomen.

Een derde kritiek is dat er door het nieuwe decreet geen sprake meer kan zijn van een beleidsvoorbereidend en -coördinerend platform voor het Vlaams toeristisch beleid. Opnieuw zal de opsplitsing over twee verschillende niveaus niet bijdragen tot een homogeen toeristisch beleid. Integendeel, communicatieproblemen zullen misschien aanleiding geven tot een nieuwe audit. Zo blijven we uiteraard bezig.

Een vierde kritiek is dat de toegevoegde waarde, gecreëerd door de technische comités, absoluut niet naar waarde werd geschat en eerder als te verwaarlozen werd beschouwd. Amendementen, door de meerderheid ingediend, proberen deze misleun recht te zetten. Ik vrees dat deze wanhoopspoging van weinig nut zal zijn. Straks kom ik daarop terug.

Mijnheer de voorzitter, de verwachtingen van de sector staan diametraal tegenover de conclusies van de audit. De sector werd ook niet betrokken bij de audit. De VLD deelt zijn standpunten. De audit moest leiden tot een betere werking van Toerisme Vlaanderen, maar ook zonder audit wist men waar het schoentje knelde. De minister-president had enkel een valabel argument nodig om de boel op zijn kop te zetten en een greep te krijgen op het toerisme. Hij is daar tot nu toe wonderwel in geslaagd. Het ontwerp van decreet bouwt Toerisme Vlaanderen af in plaats van het te optimaliseren. De minister-president zal tegen zijn eigen beleidsbrief in een inefficiënt en klantenvriendelijk toeristisch beleid op poten zetten. Hij boort eigenhandig zijn congruent beleid in de grond. Het is echter nog niet te laat om dit ontwerp van decreet te herroepen. Iedereen zou u daar dankbaar voor zijn, mijnheer de minister-president.

Ramoudt

Wat moet dan wel het uitgangspunt zijn van het toeristisch beleid? Allereerst moet iedereen beseffen dat toerisme een volwaardige economische tak is. Toerisme neemt in binnen- en in buitenland de derde plaats in de industrie in. Het krijgt niet de aandacht die het verdient. Toerisme wordt nog te vaak geassocieerd met lekker nietsdoen en op het strand liggen. Misschien moeten we daarom beginnen te spreken over reisindustrie in plaats van toerisme.

Slechts weinig mensen beseffen dat de concurrentie in de reisindustrie op wereldvlak wordt uitgevochten. Tot vandaag heeft Europa een pioniersrol gespeeld in het receptief toerisme, het incentive-toerisme en het congresstoerisme. Congressen vormen een belangrijk onderdeel van de reisindustrie en hun aandeel groeit nog steeds. De Amerikanen bereiden een massale aanval voor op deze tak van het toerisme en willen deze enorme markt naar zich toetrekken. Ik verzeker u dat Brussel binnenkort een van de eerste slachtoffers wordt. Bent u hiervan op de hoogte, mijnheer de minister-president?

Toerisme is een volwaardige economische tak en ik dacht dat deze regering dat beseftte. Dat betekent echter niet dat Toerisme zomaar onder een economisch departement kan worden geplaatst zoals dit decreet voorstelt. Toerisme is immers een economische tak met eigen product- en aanbodkenmerken en kan niet worden behandeld zoals om het even welke klassieke economische sector. De door Toerisme Vlaanderen gedetecteerde macroproducten zijn samengesteld uit toeristische microproducten. Een toeristisch product bestaat uit een aanbod van logies, infrastructuur, diensten, natuur, historisch erfgoed, enzovoort. Het is een mengeling van diverse factoren die op elkaar inspelen en wordt enkel toeristisch interessant wanneer die factoren elkaar positief versterken. Het aanbod moet voor de potentiële toerist commercialiseerbaar zijn, en ook dat begrip moet men zeer ruim zien. Toerisme als product vraagt een specifieke aanpak. Dit laatste is de taak van Toerisme Vlaanderen. Het ontwerp van decreet houdt hiermee echter geen rekening.

Wat beoogt het nieuwe decreet? Als dit decreet wordt goedgekeurd, worden de taken van Toerisme Vlaanderen herleid tot promotie en detectie van toeristische behoeften. Toerisme Vlaanderen zal geen impact, laat staan sturingskracht, hebben op het product. Toerisme Vlaanderen zal dus worden

gevraagd aan marketing te doen, zonder dat er enige impact is op het microtoeristisch product.

Collega's, voorzover ik weet, vertrekt iedere marketingstrategie van een product dat is aangepast aan vraag en aanbod van de doelgroepen. Bij het toerisme is dat aanbod zeer divers. Het staat of valt met de zwakste schakel. Zo is het bijvoorbeeld zeer moeilijk om een kwalitatief hoogstaand hotel te verkopen zonder aanbod van congres- of recreatiemogelijkheden. Toeristische marketing vereist dus in de eerste plaats een impact op het toeristische microproduct.

Toerisme Vlaanderen zal er met het nieuwe decreet niet in slagen deze impact te verwezenlijken. Integendeel, deze impact valt weg bij de overheveling van de productondersteuning naar het departement Economie. Men vraagt eigenlijk aan Toerisme Vlaanderen om in de toekomst reclame te maken voor een warenhuis zonder te weten wat er in de rekken ligt. Mijnheer de minister-president, dit zal u bereiken met dit decreet. Ik maak u mijn innige deelneming over. In plaats van Toerisme Vlaanderen te ontmantelen en blindelings een auditor te volgen die geen kaas heeft gegeten van het product toerisme, had u er beter aan gedaan de positie van de dienst te versterken om zo het Vlaams toeristisch product in zijn geheel in binnen- en buitenland te kunnen promoten.

De decreetgever heeft er destijds voor gezorgd dat de gebruiker kon rekenen op een kwaliteitsgarantie, dit onder de vorm van een vergunning om onder meer een hotel, camping of reisbureau te exploiteren. De voorwaarden om een dergelijke vergunning te bekomen, zijn welomschreven in diverse decreten en uitvoeringsbesluiten. Binnen het toerismebeleid heeft de vergunning dus zeker een promotionele waarde.

Door de overheveling hiervan gaat de waarde echter verloren en wordt het afleveren een louter administratieve aangelegenheid. Collega's, opnieuw wordt hier een cruciale fout gemaakt. Een professionele begeleiding is noodzakelijk, zeker indien men de toeristische promotionele waarde in aanmerking neemt.

De in het ontwerp van decreet voorgestelde opsplitsing van de bevoegdheden werd ingegeven vanuit een zogenaamde synergie inzake de technische knowhow. Het afleveren van vergunningen binnen de toeristische sector is echter veel meer dan een technische aangelegenheid. Integrale kwaliteitszorg, waarbij kwaliteitsverhoging wordt gesti-

Ramoudt

muleerd, en kwaliteitscontrole zijn een belangrijk gegeven binnen het vergunningenbeleid.

In het ontwerp van decreet is daar echter geen sprake van. Het ministerie zal een vergunning afleveren en Toerisme Vlaanderen zal toezien op de kwaliteit en dus de classificatie. Men moet me nu niet wijsmaken dat een ministerie en een instelling probleemloos met elkaar zullen communiceren. Het was al moeilijk in één huis. In twee huizen zal dat er niet op verbeteren.

De opsplitsing van de taken maakt het geheel bovendien ondoorzichtig. Voor de overheid noch voor het beleid houdt dit een vereenvoudiging in. Daar waar de classificatie en de vergunningen momenteel één dossier beslaan waarvoor één inspectie verantwoordelijk is, wordt dit ingevolge de bepalingen van het ontwerp van decreet gesplitst in twee dossiers waarvoor in twee inspecties moet worden voorzien. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal instaan voor de vergunningen, en Toerisme Vlaanderen voor de kwaliteitsbepaling.

Door de opsplitsing gaat de homogeniteit inzake de afwerking van de dossiers volledig verloren en zal de burger zich moeten richten tot twee instanties. De mensen uit de sector mogen wel naar de hoorzitting komen en zeggen dat ze voorstander zijn van één aanspreekpunt, maar er wordt niet naar hen geluisterd. Daarna is men verwonderd als een en ander verkeerd loopt.

De VLD blijft consequent pleiten voor één aanspreekpunt. Ze zal de in de commissie afgewezen amendementen opnieuw voorleggen. We hopen dat het gezond verstand zal zegevieren en dat men zal kiezen voor één aanspreekpunt.

De conclusie van de VLD is overduidelijk. In plaats van taken over te hevelen naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waardoor het toeristisch beleid ondoorzichtig wordt, dienen de taken binnen Toerisme Vlaanderen te worden geoptimaliseerd. De VLD is van oordeel dat het toezicht op infrastructuurwerken beter wordt overgelaten aan de bevoegde diensten van het ministerie. De Vlaamse regering heeft al meermaals bewezen dat haar beleid niet altijd doeltreffend is. Dit decreet slaat echter alles. Hoe moet straks een coherent beleid worden gevoerd, als Toerisme Vlaanderen wordt afgeslankt, en in de schoot van het ministerie een administratie voor Toerisme wordt opgericht ? Ik laat dan nog in het midden

wat er met het personeel zal gebeuren. Mijnheer de minister-president, ik waarschuw u : de derde belangrijkste industrie van het land zult u proberen in goede banen te leiden met een waardeloos instrument.

Een ander gedrocht in dit ontwerp van decreet is de oprichting van de Hoge Raad voor Toerisme. Die Hoge Raad is via een amendement omgedoopt tot de Vlaamse Raad voor Toerisme. What's in a name ? De VLD heeft in een amendement de schrapping van het volledige hoofdstuk gevraagd. Dit voorstel is een fopspeen voor de reisindustrie. De geschiedenis heeft reeds voldoende bewezen dat een praatbarak niet lang overeind blijft staan.

Tot vandaag bestaat er een soortgelijke instelling, die als adviesraad door het leven gaat. Deze adviesraad had geen nut meer – in die mate zelfs dat de minister naliet om hem opnieuw te installeren. Als hij dat toch zou hebben gedaan, dan was hij verplicht geweest om deze raad advies te vragen over de totstandkoming van dit ontwerp van decreet. Dat gebeurde echter niet, ondanks het feit dat dit decretaal wordt voorgeschreven. Men kan zich dus vragen stellen bij de wettelijkheid van een en ander.

De toeristische sector is bij de totstandkoming van dit decreet niet geraadpleegd. Het is de bedoeling om de belangrijkste actoren van de sector te sussen met een zitje in die Vlaamse Raad. Daar mogen ze advies geven en zelfs werkgroepen oprichten om hun advies te onderbouwen. Mag ik hier herinneren aan wat ik zo-even zei over die praatbarak ? Ik verzeker u dat deze Vlaamse Raad voor het Toerisme geen enkele slagkracht zal hebben. Deze Raad beschikt niet over de financiële middelen om haar adviserende taak uit te oefenen. De Raad heeft zelfs niet de mogelijkheid om een onderzoek te laten uitvoeren, en hij beschikt niet autonoom over werkingsmiddelen.

Deze Raad dreigt dus, net als zijn voorganger, te verworden tot een praatbarak. Het feit dat de Vlaamse Raad voor het Toerisme onder het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt ondergebracht, zal ervoor zorgen dat hij op termijn zal wegdeemsteren. Ik spreek me dan niet uit over wie in die raad zal zetelen, noch over de wijze waarop men aan dat zitje zal geraken. De minister-president zal me straks eens moeten uitleggen hoe vlot zo een ministerie en zo een instelling met elkaar kunnen communiceren. Wellicht was het besef dat die communicatie niet zo vlot verliep de reden waarom de minister-president een audit heeft

Ramoudt

besteld. Uit die studie blijkt inderdaad dat dit het geval is.

Op dit ogenblik bouwen de federaties studiediensten uit ter ondersteuning van het toeristisch beleid van de provincies. U hebt daar geen rekening mee gehouden bij de conceptie van dit decreet. Als u dan toch een adviesstructuur wilt oprichten, dan pleit ik ervoor om die structuur volledig te herdenken en de bestaande technische comités te behouden – zonder daarom al het bestaande klakkeloos over te nemen. Uit de hoorzitting is duidelijk gebleken dat de technische comités wel degelijk een inbreng hebben in de sectorale opvolging. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de totstandkoming van de decreten op de logiesverstreckende bedrijven en de openluchtrecreatieve bedrijven.

De VLD vraagt dus dat de Vlaamse Raad voor het Toerisme in een aangepaste vorm zou worden ondergebracht in Toerisme Vlaanderen. Voorts vragen we dat een degelijke studiedienst zou worden uitgebouwd die specifiek onderzoek kan verrichten in verband met toerisme : wat is het belang, hoe zit het met het productaanbod ? Op basis van dat studiewerk kan de minister-president dan een degelijk beleid voeren. Tot slot vragen we dat de raad ook adviezen zou verstrekken bij het afleveren en opschorten van vergunningen.

De regering heeft haar huiswerk te snel gemaakt en dat verklaart de bedenkelijke kwaliteit en de talloze amendementen van meerderheid en oppositie. Het werk moet worden overgedaan. Als het parlement de minister toch zou volgen, zal het hier binnenkort noodgedwongen op terug moeten komen.

Mijn besluit reserveer ik voor de stemverklaring vanmiddag. (*Applaus bij de VLD en de VU*)

De voorzitter : De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, over twee elementen bestaat alvast geen onenigheid, zo bleek in de commissie. Zo was iedereen het erover eens dat Ernst & Young in zijn doorlichting van de werking, structuur en organisatie van Toerisme Vlaanderen een aantal zwakke plekken heeft blootgelegd. Toerisme Vlaanderen functioneert zeker niet altijd optimaal, zodat een hervorming en herstructurering onafwendbaar was. Ook kon iedereen beamen dat de hoorzittingen

een nuttige en belangrijke bijdrage hebben geleverd. Uit die hoorzittingen bleek dat het eerste ontwerp van decreet voor ernstige kritiek vatbaar was.

Ik zal me beperken tot de grote punten van kritiek die de SP-fractie vanaf het begin op het ontwerp heeft geuit. Aan die kritiek werd tijdens de commissiebesprekingen in belangrijke mate tegemoetgekomen. Ons eerste punt van kritiek betreft de taakafbakening. Het oorspronkelijk voorstel riep heel wat vragen op. Voor sommigen moest Toerisme Vlaanderen zijn huidige takenpakket volledig behouden en kon er geen sprake zijn van het overhevelen van het vergunningen- en subsidiebeleid naar de Vlaamse administratie.

Voor de SP was het echter ondenkbaar dat de toeristische sectoren via hun zitje in Toerisme Vlaanderen een rechtstreekse inbreng behielden in het vergunningen- en subsidiebeleid. Men kan niet tegelijk vragende partij zijn en beslissende rechter. Met de voorgestelde overheveling van taken hebben wij dus zeker geen problemen. We willen echter evenmin dat Toerisme Vlaanderen tot een reclamebureau zou worden herleid en dat er een strakke scheidingslijn zou lopen tussen Toerisme Vlaanderen en de administratie.

Toerisme Vlaanderen beschikt over een zeer ruime ervaring en die neemt nog elke dag toe. Het onderhoudt permanente en nauwe contacten met de diverse toeristische spelers. Het kent de problemen van de sector. Zou het dan niet van een onvergeeflijke arrogantie getuigen indien we daarmee op beleidsniveau niets zouden aanvangen ? Toerisme Vlaanderen moet toeristisch marktonderzoek kunnen verrichten, en niet alleen in functie van zijn promotietaak. Zoveel staat ook te lezen in het ontwerp van decreet. Als Toerisme Vlaanderen bijvoorbeeld tot de conclusie komt dat inspanningen nodig zijn in een bepaalde toeristische sector, moeten de minister en de diensten hiermee rekening houden bij hun vergunningen en subsidies. In dat verband was het voor ons belangrijk dat minister-president Van den Brande in de commissie herhaaldelijk heeft bevestigd dat hij aan Toerisme Vlaanderen een veel ruimere taak toekent dan louter promotie in de enge zin van het woord. Toerisme Vlaanderen speelt een belangrijke rol op het vlak van beleidsvoorbereiding.

De overdracht van een aantal bevoegdheden mag er echter niet toe leiden dat de structuren minder bereikbaar en doorzichtig worden voor de geïnteresseerden. Ook tijdens de hoorzittingen werd gepleit voor één aanspreekpunt. Minister-president

Vanvelthoven

Van den Brande heeft meermaals bevestigd dat binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap één centraal aanspreekpunt moet worden gecreëerd voor heel de toeristische sector. We zullen de oprichting en de werking daarvan heel nauwgezet en kritisch opvolgen. Wanneer de minister-president in gebreke blijft, zullen we hem tijdig herinneren aan de noodzaak van dit aanspreekpunt.

Onze tweede kritiek betreft de rol van de lokale overheden. In het voorontwerp van decreet en zelfs in het uiteindelijk ontwerp dat hier in het parlement is neergelegd, wordt geen enkele rol toegekend aan de lokale overheden, de provincies en de gemeenten. Nochtans beklemtoonden zowel de audit van Ernst & Young als het advies van de SERV de rol van de provincies voor het binnenlandse toerisme. Desondanks heeft minister-president Van den Brande de lokale overheden slechts in zeer beperkte mate betrokken bij het nieuw uitgetekende toerismebeleid. Het is mijns inziens essentieel dat alle toeristische neuzen in Vlaanderen in dezelfde richting wijzen. De inspanningen van de diverse overheden kunnen maar maximaal renderen wanneer hun toeristisch beleid op elkaar is afgestemd.

We hebben een aantal voorstellen gedaan die inmiddels door de commissie werden overgenomen. Ten eerste moet Toerisme Vlaanderen met de lokale besturen en de toeristische diensten en verenigingen samenwerkingsovereenkomsten afsluiten, voorzover deze laatsten daarin zijn geïnteresseerd. Voor Toerisme Vlaanderen betreft het geen vrijblijvende mogelijkheid. Het moet de aanzet leveren. De lokale overheden worden daarentegen van hun kant niet verplicht om daarop in te spelen.

Ten tweede moet in de raad van bestuur één vertegenwoordiger van de Vlaamse provincies en één van de Vlaamse gemeenten worden opgenomen. Op die manier wordt binnen Toerisme Vlaanderen de lokale invalshoek van het toeristische beleid gewaarborgd. Het verheugt ons dat de minister-president zich in de commissie resoluut achter de erkenning en de versterking van de rol van de lokale overheden heeft geschaard. In zijn beleid zal hij met deze invalshoek rekening moeten houden.

Een derde element van kritiek betreft de participatie van de toeristische sectoren. Tijdens de hoorzittingen is gebleken dat de afschaffing van de technische comités over het algemeen werd betreurd. Het zou inderdaad zonde zijn geen gebruik te

maken van de technische knowhow uit de diverse sectoren. De kennis die in de sectoren aanwezig is, kan een belangrijke aanvullende, inhoudelijke en beleidsondersteunende meerwaarde bieden. Daarom willen we in het nieuwe decreet in de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse Raad voor het Toerisme sectorcomités kan oprichten. Die sectorcommissies zullen weliswaar geen permanent leven leiden. Ze worden slechts tijdelijk in het leven geroepen voor een beperkte adviserende opdracht. In dat verband is het belangrijk dat zowel de Vlaamse Raad voor het Toerisme als de Vlaamse regering die sectorcommissies opdrachten kunnen geven. Zo worden de toeristische sectoren maximaal betrokken bij het beleidsvoorbereidende werk.

Deze drie belangrijke verbeteringen werden inmiddels aan het ontwerp van decreet aangebracht. Voor ons maken ze het verschil uit op basis waarvan we deze hervorming van Toerisme Vlaanderen vandaag zullen steunen en in de toekomst alle kansen zullen geven. Niettegenstaande zullen we de toekomstige werking van Toerisme Vlaanderen en van de administratie voor toerisme kritisch opvolgen. De concrete uitvoering van het decreet zal pas na vandaag volledig op gang komen. Een goed decreet is wel nog geen waarborg voor een verbeterde werking.

De heer Didier Ramoudt : De heer Vanvelthoven zei zonet dat de SP-fractie ook voorstander is van één aanspreekpunt. Ik kan dat moeilijk rijmen met het feit dat de SP dit decreet heeft goedgekeurd in de commissie. In dit decreet wordt immers duidelijk voor twee aanspreekpunten gepleit. Maakt u een bocht van 180 graden, geeft u krediet aan de minister of wacht u op het ontwerp van decreet over het sociaal toerisme ? Is dat de echte pasmunt die hier wordt uitgespeeld ?

De heer Peter Vanvelthoven : Neen, in de sector bestaat er een grote bezorgdheid. Er moet inderdaad één aanspreekpunt komen. Er kan natuurlijk wel worden gediscussieerd over de vraag of Toerisme Vlaanderen of het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat aanspreekpunt moet zijn. Voor ons is het dus belangrijk dat er één aanspreekpunt komt. Waar dat komt is minder belangrijk.

De minister-president heeft ons gerustgesteld in de commissie. Hij heeft herhaaldelijk meegedeeld dat er inderdaad één duidelijk aanspreekpunt komt, weliswaar bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ik herhaal dat we dat heel kritisch zullen opvolgen. Indien daar weinig van in huis komt en de toeristisch geïnteresseerde zijn weg

Vanvelthoven

niet meer vindt in de instellingen, dan zullen we de minister daar onmiddellijk over ondervragen.

De heer Didier Ramoudt : Het decreet dat hier zal worden goedgekeurd, voorziet in twee aanspreekpunten. Er komt dus niet één aanspreekpunt, maar twee. De minister-president weet dat heel goed.

De heer Peter Vanvelthoven : Mijnheer Ramoudt, de minister-president heeft ons verzekerd dat er één aanspreekpunt komt.

Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat een goed decreet nog geen waarborg is voor een verbeterde werking.

De heer Freddy De Vilder : Mijnheer Ramoudt, bij de besprekingen over het ontwerp van decreet was er in verband met het sociaal toerisme helemaal geen sprake van pasmunt. Persoonlijk houd ik niet van pasmunt. Ik hou ook niet van twee personen die dezelfde lijst trekken.

De heer Peter Vanvelthoven : Mijnheer de minister-president, we geven u vandaag een aantal instrumenten en mogelijkheden om een nieuw toeristisch beleid op poten te zetten. Na vandaag moet u die instrumenten optimaal benutten. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik trap een open deur in : het voorliggende ontwerp van decreet was op het ogenblik dat het werd ingediend een slecht ontwerp. Het werd door middel van amendementen bijgeschaafd in de loop van de commissievergaderingen, maar mijn oordeel is eenduidig en onverbiddelijk : het blijft een bijzonder slecht ontwerp. Ik zou bijna durven stellen : een ontwerp een minister-president onwaardig.

Waarom is mijn oordeel zo onverbiddelijk, mijnheer de minister-president ? Mijn argwaan werd eerst gewekt op het ogenblik dat we de bespreking aanvatten. Een aantal leden drong toen aan op een confrontatie met de vele reacties over dit ontwerp van decreet die we op het terrein hoorden. We vroegen heel eenvoudig om een hoorzitting waarbij we alle actoren op het terrein zouden kunnen beluisteren. Uw spontane reactie daarop was in eerste instantie bijzonder negatief. U herinnert zich wellicht nog de discussies die terzake in de com-

missie werden gevoerd. U hebt toen al het mogelijke gedaan om sommige actoren te weren van die hoorzitting.

De hoorzitting werd uiteindelijk toch gehouden, daar dit het prerogatief is van onze commissie. Uit diverse opmerkingen tijdens deze zitting bleek al meteen waarom u zo weigerachtig stond tegenover dit alles. Tijdens deze lange dag viel immers nauwelijks een positieve noot te horen vanwege de actoren. Men was het er in de sector bijna unaniem over eens dat het een ondeugdelijk ontwerp van decreet was. Men heeft dit uitvoerig gestoffeerd.

Het verbaast me daarom ten zeerste dat de heer Vanvelthoven zich blijkbaar zand in de ogen heeft laat strooien. Mijnheer Vanvelthoven, de teksten zijn duidelijk. U wilt er wel omheen, maar u kunt dat niet. Mijnheer de minister-president, u hebt voldoende intellectuele eerlijkheid om dit te bevestigen : het resultaat van dit ontwerp van decreet is dat het ene aanspreekpunt in de toeristische sector wegvalt. Mijnheer Vanvelthoven, of u dat nu graag hoort of niet, u laat zich een rad voor de ogen draaien.

Wel heeft de minister-president beloofd dat hij een poging zal doen om de verschillende departementen in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de tweede poot van dit decreet inzake de activiteiten van de sector, tot één aanspreekpunt te coördineren. Dit levert een dubbele invalshoek op, want u gaat me toch niet zeggen dat u, door het organiseren van één aanspreekpunt binnen het ministerie, het aanspreekpunt binnen Toerisme Vlaanderen overbodig zal maken ? Wie dit bekijkt vanuit het standpunt van de sector moet vaststellen dat de goedkeuring van dit ontwerp van decreet in het beste geval tot minstens twee totaal verschillende, naast elkaar functionerende aanspreekpunten leidt. Het wegvallen van dat enige aanspreekpunt heeft dan ook voor heel wat kritiek gezorgd.

Er was ook kritiek omdat Toerisme Vlaanderen als instelling haar coördinerende opdracht verloor.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer Bogaert, de heer Ramoudt en uzelf strooien zand in de ogen van de parlementsleden. U creëert immers onduidelijkheid over wat een aanspreekpunt eigenlijk is. In de commissie heeft men duidelijk gezegd dat het niet langer kan dat diegenen die de normen vastleggen, ze ook nog eens controleren. Dat is niet zinvol, en trouwens ook niet echt 'katholiek'. U moet de zaken correct en duidelijk voorstellen.

Maes

De sectoren die in de commissie werden gehoord, gingen zeer duidelijk niet akkoord, vooral inzake hun eigen sector. De provincies en de gemeenten wilden in de toekomst worden gehoord. Aan dat verzoek werd zeker voldaan.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer Maes, ik zal hier geen discussie starten over wat al dan niet 'katholiek' is. We zullen daar ongetwijfeld een verschillende mening over hebben.

Over één zaak zouden we echter toch niet van mening mogen verschillen. Ik herhaal wat ik al heb gezegd. We zijn het er allemaal over eens dat de audit van Ernst & Young heeft vastgesteld dat in het verleden een en ander verkeerd liep bij Toerisme Vlaanderen. Dat betekent echter niet dat de conclusie die in dit decreet tot uiting komt, de enige juiste zou zijn. Integendeel zelfs, zou ik zo zeggen.

We hebben tijdens een hoorzitting in de commissie heel wat verenigingen uit de sector aan het woord gelaten : de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de Vlaamse Toeristenbond, de Federatie Horeca, de Federatie van Belgische Autobus- en Autocarondernemers, de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus, de Beroepsfederatie van Vlaamse Recreatieondernemers, de Vereniging van Vlaamse Provincies en de Confederatie van Immobiliëngroepen. Ik denk dus toch wel dat we met al deze verenigingen enig inzicht in de sector hebben gekregen. De mening van al deze verenigingen kan ik in één citaat samenvatten. Ik lees het even voor.

'De beslissing om Toerisme Vlaanderen te laten doorlichten werd goed onthaald, maar ook zonder audit wist men dat sommige diensten onderbehandeld zijn. Dat Vlaanderen in sommige buitenlandse bureaus nogal stiefmoederlijk wordt behandeld, is een publiek geheim. De audit bevat veel nuttige informatie, maar in het ontwerp van decreet wordt nauwelijks met deze conclusies rekening gehouden.'

Dat is de kern van mijn kritiek. Toen we nader op die conclusies wilden ingaan, kregen we van de minister-president te horen dat de resultaten van de rapporten van de vier implementatieteams van Toerisme Vlaanderen niet onze zaak waren.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, ik wil even reageren op wat de heer Maes daarnet

heeft gezegd. Hij beweert dat de heer Bogaert en ikzelf zand willen strooien in de ogen van onze collega's. Ik vrees dat het zand in de oren van de heer Maes is terechtgekomen. Hij heeft duidelijk niet goed geluisterd naar wat ik heb gezegd. Over de loketten heb ik duidelijk gezegd wat de twee voorgestelde aanspreekpunten zullen inhouden. Bij het ene zal de vergunning worden afgeleverd door het ministerie. Die vergunning is evenwel onderhevig aan de classificatie. Bij het andere aanspreekpunt zal de classificatie worden gegeven op voorwaarde dat een vergunning kan worden verkregen.

Alleen al het bestaan van twee verschillende loketten zal de zaken moeilijk maken. Het ene loket zal waarschijnlijk niet weten wat het andere doet. De classificatie, die de kwaliteit van het product weergeeft, kent een constante ontwikkeling. Het zou jammer zijn dat het vergunningenbeleid daar ver van af zou staan. De zaken liggen dus niet zo gemakkelijk als de heer Maes wil doen geloven.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer Maes, ik was niet van plan dit citaat nog eens te gebruiken, maar misschien moet ik toch even uw geheugen opfrissen. De heer Peuteman uit West-Vlaanderen heeft op de hoorzitting gezegd : 'Niettemin blijft onze fundamentele kritiek. Ik blijf erbij dat de minister-president zijn huiswerk moet overdoen.'

Mijnheer de minister-president, de heer Ramoudt en ikzelf hebben tijdens de bespreking nadrukkelijk ons ongenoegen laten blijken over uw oordeel dat de belangrijke conclusies in de rapporten van de vier implementatieteams voor ons niet de minste toegevoegde waarde hadden. Uit diverse contacten is gebleken dat deze rapporten belangrijke informatie bevatten, waar we voor het werk in de commissie wel degelijk baat bij zouden hebben gehad. Er blijkt immers overduidelijk uit dat sommige departementen zodanig verschillend gestructureerd zijn, dat hun taken helemaal niet kunnen worden overgeheveld.

Classificatie is een zaak van voorlichting van de consument en koppelt de vergunning aan de kwalitatieve verbetering van het toeristisch product. De nieuwe organisatiestructuur is daar helemaal niet op afgestemd. Ook in Nederland heeft men daar negatieve ervaringen mee. De instellingen betwisten er elkaar het inspectierecht en er is sprake van beïnvloeding door middel van privé-voordelen. De versnippering van classificatie en erkenning wordt betreurd. Dat versterkt alleen maar onze argwaan tegenover uw weigering om ons inzage te geven in de stukken. U hebt het parlement daarmee geen dienst bewezen.

Bogaert

Ter gelegenheid van de bespreking van dit ontwerp van decreet heb ik herhaaldelijk uw aandacht gevraagd voor de specifieke problemen van Brussel. Het is bedroevend hoe onnadrukkelijk Toerisme Vlaanderen in Brussel aanwezig is. Dit decreet lost dat niet op. Dat was ook niet zijn eerste opdracht, maar we moeten vaststellen dat onze aanwezigheid in Brussel op het vlak van toerisme bijzonder schrijnend is. Het is schrijnend te moeten vaststellen hoe men in Brussel compleet afwezig is bij het promoten van het toeristisch product Vlaanderen. Het is schrijnend te moeten vaststellen dat we blijkbaar afhankelijk zijn van personen als Brussels minister Gosuin, die via de Cocof wel personeel en middelen ter beschikking heeft gesteld om die lacune in Brussel op te vangen.

Wie vanuit het buitenland Brussel binnenkomt, wordt in de treinstations op geen enkele manier met Vlaanderen geconfronteerd. Alleen de heer Gosuin heeft via Franstalige middelen een eerste stap in die richting gezet. Het is zeer de vraag of de toerist die op Vlaamse bodem aankomt effectief in het Nederlands zal worden aangesproken, en vooral of hij op een spontane manier naar Vlaanderen zal worden doorverwezen, wat veel essentiëler is.

Ik maak nog even een zijsprong naar de wereldtentoonstelling, die in een interpellatie van de heer Beysen al aan bod is gekomen. De heer Beysen had overschot van gelijk. Inmiddels hebben vele collega's met ons dit pijnlijk gegeven kunnen vaststellen. Het Brussels Gewest heeft het goed recht te doen wat het goed vindt, maar het neemt een ernstig loopje met de werkelijkheid door Brussel in het Belgisch paviljoen in Lissabon voor te stellen als dé toegangsweg tot de zee.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik neem de bedenking van u en van de heer Beysen ernstig. Ik kan er kort over zijn. Ik heb het nu gezien. Het is compleet absurd dat Brussel zich identificeert met een havengebeuren, maar dat laat ik op de rekening van de Brusselaars. Als ze zo dom zijn om de haven in hun paviljoen als hoofdproduct naar voren te schuiven, dan kan men zich daar vragen over stellen.

U hebt goed gezien wat er staat : een meccano. Ik weet niet wie het in elkaar heeft gezet. Ik vermoed niet dat het de leden van de Brusselse hoofdstedelijke regering zijn, maar in elk geval is het een meccano. Het summum is dat aan die meccano's plaatjes hangen om aan te geven wat ze betekenen. Ik denk heel eerlijk dat dat niet verstandig is, maar

dat het niets tekort doet aan de Vlaamse afdeling van het paviljoen.

Brussel had er verstandig aan gedaan om zich te identificeren met hetgeen in een kleine vitrinekast staat, namelijk een opengeslagen boek over het verdrag van weleer omtrent de Europese Gemeenschap. Iedereen had zich erin kunnen terugvinden als Brussel zich had voorgesteld als de Europese hoofdstad, naast misschien nog enkel andere elementen. Ik denk echt niet dat de trafieken van Antwerpen, noch die van Zeebrugge, Gent, Oostende of ander belangrijke binnenhavens langs onze rivieren, in het gedrang zullen worden gebracht.

U hebt gelijk, maar het heeft niets te maken met wat hier voorligt. Bovendien moeten we bij een volgende wereldtentoonstelling goed nadenken over wat nuttig is. Veel belangrijker dan de aanwezigheid op de site zelf, zijn de culturele initiatieven en de unieke tentoonstelling die is georganiseerd in Belem en die het belangrijkste cultureel evenement is in Lissabon. Van de meccano en de kartonetjes die aan een veertje hangen om te verduidelijken waarover het gaat, lig ik niet wakker omdat het te onnozel is.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister-president, het verheugt me dat wij dezelfde appreciatie hebben over het onding dat ons daar werd getoond.

Toch verschil ik op een niet onbelangrijk detail met u van mening. U doet namelijk alsof Brussel, wat dat betreft, buiten Vlaanderen ligt. Maar toen ik door het Belgische paviljoen liep, was ik werkelijk beschaamd te moeten zeggen dat Brussel ook onze hoofdstad is. In die zin heeft het dus wel alles te maken met wat hier voorligt.

Als je in datzelfde paviljoen twee stappen verder zet, wordt je aandacht getrokken door een schitterend geschilderd bord met de woorden 'Wallonie – Bruxelles'. De Walen hebben dus duidelijk wel begrepen dat zij Brussel als belangrijke troef op wereldvlak moeten uitspelen. In het Vlaamse onderdeel van dat Belgische paviljoen heb ik die link echter nergens teruggevonden. Dit is dus een fundamentele kritiek op de manier waarop Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen zich in het Belgisch paviljoen profileren. Er had toch een bord mogen worden aangebracht met bijvoorbeeld het opschrift 'Vlaanderen en zijn hoofdstad Brussel'. De artistieke kant van dat bord zou ik uiteraard aan de architect overlaten. Het ontbreken van die link is typerend voor wat bij ons schort.

Bogaert

Hoe wij in Brussel aanwezig zijn of kunnen zijn, hoe wij Vlaanderen vanuit toeristisch standpunt ook in Brussel kunnen verkopen of hoe wij Vlaanderen samen met Brussel of met Brussel als essentieel onderdeel en als hoofdstad van Vlaanderen, kunnen verkopen, houdt ons onvoldoende bezig. Daarover vind ik in dit decreet en in de opdracht die door deze regering aan Toerisme Vlaanderen wordt gegeven, niets terug.

Collega's, de conclusie ligt voor de hand. We kunnen niets anders dan vaststellen dat Toerisme Vlaanderen in dit decreet wordt herleid tot een loutere promotiemachine. Vlaanderen verdient beter. De toeristische sector, die in dit land en in de wereld tot de derde belangrijkste economische sector behoort, verdient beter. Toerisme Vlaanderen verdient beter. Dit is een slecht decreet dat volgens de sector zelf niet werkbaar is. Acht op tien van de betrokkenen zien het met dit decreet niet zitten. Ook de Volksunie ziet het met dit decreet niet zitten, en daarom zullen we kordaat tegenstemmen. *(Applaus bij de VU en de VLD)*

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, dit ontwerp van decreet lijkt op het eerste gezicht enkel over structuren te gaan : een Vlaamse openbare instelling en een Vlaamse adviesraad. Deze structuren blijken wel een wezenlijke invloed te hebben op het toeristisch beleid. Daarom moeten we er behoedzaam mee omspringen en konden we ze niet zomaar halsoverkop veranderen.

Het was een juiste beslissing om in uitvoering van het regeerakkoord van 1995 een audit te houden om de bestaande structuren nauwkeurig te analyseren en evalueren. Het rapport bevatte interessante aanbevelingen en wees op tal van knelpunten in de structuren. Er werd dan ook zo veel mogelijk rekening gehouden met de adviezen van het auditbureau.

We betreuren wel dat er zo veel tijd is verlopen tussen de behandeling van het eindrapport en de bespreking van dit ontwerp van decreet. Hierdoor ontstond heel wat onzekerheid in de sector en bij Toerisme Vlaanderen. De lange tijdspanne had ook enkele voordelen. De geesten van de beleidsvoerders en de mensen uit de sector zijn wat gerijpt, en de lange discussies hebben ertoe geleid dat de standpunten wat naar elkaar toe zijn gegroeid.

Toerisme Vlaanderen heeft niet gewacht op dit decreet om de voorstellen van het auditbureau te implementeren. Het decreet moet worden beschouwd als het sluitstuk van de algemene hervorming. De praktische toepassing ervan zal echter tijd en flexibiliteit vragen van de betrokkenen.

De CVP-fractie onderschrijft de basisopties van dit ontwerp van decreet. We staan ten eerste achter het feit dat men accentueert dat toerisme een belangrijke economische groeisector is. Het geld van de overheid moet daarom worden gebruikt om meer promotie te voeren. Dit moet weliswaar zeer uitdrukkelijk gebeuren in overleg met de sector.

Ten tweede moet er een duidelijker afbakening komen tussen de rol van de toeristische sector en die van de overheid. De sector is niet het beste geplaatst om te bepalen wie een vergunning of premie krijgt en wie niet. We onderschrijven het voorstel dat alles wat met vergunningen en premies heeft te maken, wordt overgeheveld naar de administratie Toerisme van het departement Economie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Nu bestaat er immers een overlapping tussen expansie- en KMO-steun. Het subsidiebeleid valt eerder samen met het concurrentiebeleid dan met het promotiebeleid. Het is logisch dat niet de sector in de eerste plaats beslist.

Het is bovendien een algemene regel dat de regering en haar administratie beslissen over het toekennen van de decretaal bepaalde vergunningen en premies. De minister van Toerisme blijft uiteraard bevoegd voor het bepalen van de beleidskeuzes voor de hele toeristische sector, zowel voor de VOI als voor de administratie Toerisme.

Toerisme Vlaanderen krijgt tegelijkertijd meer kansen om zich op zijn kerntaak, met name de promotie, te richten. Hiervoor is een doorgedreven professionalisering inzake de promotieactiviteiten noodzakelijk. Promotie is het belangrijkste instrument van deze economische groeisector, maar de sector moet mee willen investeren. Tijdens de hoorzitting bleek dat de sector hiertoe bereid is.

De brug tussen de VOI en de administratie zal worden gelegd door de minister die bevoegd is voor beide. Hij zal beleidskeuzes maken op basis van de adviezen van Toerisme Vlaanderen. Voor beslissingen over de promotie, de vergunningen en de normgeving zal hij zich baseren op de adviezen van de administratie Toerisme. De Vlaamse Raad voor Toerisme zal daarnaast advies geven over het algemene toeristische beleid, omdat de volledige sector en de zogenaamde aanverwante sectoren

Merckx-Van Goey

onmogelijk allemaal kunnen worden vertegenwoordigd in de raad van beheer van de VOI. Dankzij een amendement van de meerderheidsfracties zal de brug tussen de VOI en de adviesraad worden gewaarborgd doordat de voorzitters als waarnemer deel kunnen uitmaken van elkaars raad.

Voor het statuut van de VOI Toerisme Vlaanderen heeft de regering, in tegenstelling tot het advies van de auditors, niet geopteerd voor het oprichten van een pararegionale A met grote ministeriële bevoegdheid, maar voor het behoud van een pararegionale B met een afgeslankte raad van beheer en een beheersovereenkomst met de Vlaamse overheid. De raad van beheer zal de strategische beleidslijnen vastleggen en het toezicht en de controle uitoefenen. Dit betekent dat de raad van beheer zich niet bezighoudt met de dagelijkse leiding van de instelling, wat tot de bevoegdheid van de leidende ambtenaar behoort. Tijdens de besprekingen in de commissie werd ook de samenstelling van de raad van beheer aangepast.

Wat de beheersovereenkomst betreft, is onze fractie vragende partij voor een ruime interpretatie en verduidelijking van het takenpakket van Toerisme Vlaanderen. De regering moet de beheersovereenkomst vóór de definitieve goedkeuring met het Vlaams Parlement bespreken. De leidende ambtenaar moet voldoende bevoegdheid behouden en hoeft niet voor elke promotiecampagne goedkeuring te vragen aan de Vlaamse regering.

Daarnaast wordt een Vlaamse Raad voor Toerisme opgericht als ruim overleg- en adviesorgaan om de hele toeristische sector bij het beleid te betrekken evenals aanverwante sectoren als mobiliteit, verkeer, ruimtelijke ordening, openbare werken, cultuur en evenementen. Onze fractie heeft erop aangedrongen vooral de link met cultuur te behouden. Toerisme is immers meer dan economie en promotie. Vooral nu het cultuurtoerisme in de lift zit, is het belangrijk dat het cultureel en het toeristisch beleid met elkaar in verband worden gebracht. Toerisme is dan wel een economische sector, maar valt nog altijd onder het cultuurpact.

Heel wat van onze inspiratie voor aanpassingen aan de tekst kwam voort uit opmerkingen op de hoorzittingen. Ik wil er drie opsommen. In de sector heerst angst voor versnippering over de verschillende administraties en het verdwijnen van het herkenbare aanspreekpunt Toerisme Vlaanderen. Dit ene aanspreekpunt bestaat de facto ook nu niet. De hotels moeten immers ook een milieuver-

gunning hebben en kunnen een beroep doen op KMO-steun. Dat is evenwel geen reden om geen éénloketsysteem na te streven. Onze fractie dringt er dan ook op aan dat de samenwerking tussen de administraties en overheidsinstellingen via een duidelijke communicatie wordt gerealiseerd. Men kan bijvoorbeeld een postbus of telefoonnummer installeren waar alle informatie wordt gecentraliseerd voor verspreiding naar de bevoegde administratie. Dit éénloketsysteem biedt bovendien het voordeel dat alle vragen die in de sector leven, er kunnen worden verzameld. Zo een inventaris kan boeiend materiaal opleveren voor het beleid. Aangezien de minister-president bevoegd is voor toerisme, menen we dat de coördinatie tussen het toeristisch en algemeen beleid verzekerd is.

Een tweede bekommernis is dat de sector de indruk had te worden buitengesloten. Hij wordt niet meer zo nauw betrokken bij het beheer van de VOI Toerisme Vlaanderen. Dit hoeft niet zo te zijn. De nieuwe taakverdeling tussen de VOI, administratie en adviesraad kan kansen bieden om vanuit de deskundigheid binnen de eigen opdracht toch een breed overleg te behouden met het hele toeristische beleid. Een bijzonder aspect is de betrokkenheid van de sector bij het promotiebeleid. Er moet worden gezocht naar een nieuw evenwicht tussen de middelen die respectievelijk de sector en de overheid aan promotie besteden. Op de hoorzitting bleek trouwens de uitdrukkelijke bereidheid van de sector om terzake mee verantwoordelijkheid op te nemen. Eens in de nieuwe structuren de kinderziekten zijn verdwenen, kan een werkbare oplossing worden gezocht. De meerderheidsfracties hebben bovendien een amendement ingediend waarin is voorzien dat de expertise die momenteel in de technische comités zit, binnen het nieuwe adviesorgaan wordt gevaloriseerd door de oprichting van de zogenaamde sectorcommissie.

Een derde opmerking kwam van de lokale en provinciale besturen. Ze waren van mening dat hun belangrijke rol inzake binnenlands toerisme met dit decreet niet werd bevestigd. Vandaar dat in enkele amendementen staat dat Toerisme Vlaanderen samenwerkingsakkoorden kan afsluiten met de gemeentelijke en provinciale overheden. Bovendien zal er een vertegenwoordiger van zowel steden en gemeenten als van de Vlaamse provincies in de raad van bestuur van de instelling zetelen, zonder evenwel afbreuk te doen aan de duidelijke en essentiële onverenigbaarheden.

Onze fractie is tevreden, niet in het minst omdat de amendementen een antwoord gaven op de grootste knelpunten. Ik noem enkele wijzigingen : de

Merckx-Van Goey

bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen werden verduidelijkt, het internationaal en Europees toeristisch beleid kan nu worden opgevolgd, het personeel kreeg rechtszekerheid, de samenwerkingsovereenkomsten met provinciale en gemeentelijke besturen werden gepreciseerd, de bepalingen van de beheersovereenkomst zijn nauwkeuriger, de deskundigheid en representativiteit van vertegenwoordigers van de sector in de raad van bestuur werd verzekerd, de onverenigbaarheden werden afgebakend en de oprichting van sectorcommissies wordt mogelijk gemaakt.

Ik wil nog twee zorgen van mijn fractie uiten. Vlaanderen moet actief en zichtbaar participeren in de promotie van het toerisme in Brussel. Vlaanderen moet Brussel nadrukkelijker betrekken bij het toeristisch beleid. Ik geef u de twee voornaamste redenen daarvoor : Brussel geniet een ruime bekendheid in het buitenland en vormt daardoor een toegangspoort. Brussel kan als toeristische trekpleister nog groeien, wat belangrijk is voor onze economie. De Vlaamse Gemeenschap wordt voorbijgestoken door de Franse die het toeristisch belang van Brussel wel inzielt. Vlaanderen moet een aanwezigheidspolitiek voeren en meer samenwerken met de relevante actoren. Dit nieuwe decreet kan daartoe een impuls geven.

Ik ben eveneens bezorgd over het sociaal toerisme en het jeugdtoerisme. Deze worden terecht uit dit decreet gehouden. Onze fractie vraagt dat de opgerichte werkgroep alle kansen krijgt om tegen de zomervakantie een grondig, toekomstgericht advies uit te brengen over een nieuwe opdracht voor deze sectoren en hun verhouding met de Vlaamse overheid. We dringen er evenwel op aan dat na het reces onmiddellijk werk wordt gemaakt van de uitvoering van dit advies. Op die manier kan decretaal worden bepaald waar deze sectoren thuishoren, zodat ze maximale – ook financiële – kansen krijgen om die moderne maar nog steeds belangrijke functie te vervullen.

Het blijft immers een prioriteit voor de Vlaamse overheid om alle Vlamingen de kans te geven om een aangename vakantie door te brengen in binnen- of buitenland in een door hem of haar gekozen formule. Onze fractie hoopt dat deze nieuwe structuren daartoe kunnen bijdragen, want dat is toch de uiteindelijke bedoeling van het decreet dat we vandaag zullen goedkeuren. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in het regeerakkoord stond dat we een analyse en audit van elk van onze Vlaamse openbare instellingen zouden maken. We houden dus woord. Niets is perfect en niemand volmaakt. Wanneer we een ernstig beleid willen voeren inzake de Vlaamse openbare instellingen en administratie, moeten we die ontleding durven maken. Samen met alle collega's heb ik vastgesteld dat een aantal bijstellingen noodzakelijk waren en zijn.

Mijnheer Ramoudt, we hebben geen huisverslaggevers of -adviseurs. We proberen te objectiveren en geen rechter en partij te zijn. We pogen in alle objectiviteit de toestand vast te stellen. De audit heeft ons, net zoals de hoorzittingen, een aantal zaken geleerd waardoor we het ontwerp hebben kunnen bijsturen. Het oorspronkelijke ontwerp, dat een aantal basiskennmerken vertoonde, werd grondig aangepast.

In het verslag kan men lezen dat ik open stond voor betere formules. Een aantal essentiële verbeteringen van het ontwerp werden doorgevoerd. Zowel de heer De Vilder als de heer Vanvelthoven en mevrouw Merckx hebben daar uitvoering op gewezen.

Dit is een voorbeeld van een goede parlementaire werking. De indieners van het ontwerp stelden zich niet op als degenen die de wijsheid in pacht menen te hebben. Het resultaat telt. De doelstelling was een efficiënte en klantvriendelijke organisatie.

Toerisme Vlaanderen is meer dan tien jaar actief en heeft een grote knowhow opgebouwd. Ondanks de enkele onvolkomenheden zijn we over het algemeen trots op het werk dat is verzet. Om een slagvaardige, efficiënte, doeltreffende en klantvriendelijke instelling te kunnen aanbieden, was het nodig om de taken te verdelen.

Mijnheer Ramoudt, vanaf de aanvang heb ik gezegd dat het een zaak is van goed bestuur en van goed beheer. U zegt terecht dat objectiviteit belangrijk is. Daarom moeten rechter en partij, betrokkene en begunstigde goed worden onderscheiden. Laten we daar dus heel zorgzaam mee omspringen. De bedoeling was, is en blijft om het vergunningsbeleid in de administratie onder te brengen. Er zal op dit vlak dus grotere duidelijkheid ontstaan. Het zullen niet meer verschillende diensten zijn die afzonderlijk optreden.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister-president, ik meen te hebben gehoord dat u tijdens uw toespraak in de Warande lof had voor de werking van de technische comités. Hun deskundigheid heeft een toegevoegde waarde voor de toeristische sector opgeleverd. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de overheid zou bepalen welke kwaliteitscriteria moeten worden gehanteerd. De toeristen zelf moeten die criteria bepalen. De actoren in het veld mogen niet aan de kant worden gezet.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Het komt erop aan de juiste verantwoordelijkheden toe te kennen aan de personen met de juiste functies. We zijn dus voorstander van taakverdeling, van de betrokkenheid van gemeenten en provincies en van de verbinding met de sector. Wat dat laatste betreft, denk ik dan aan de Hoge Raad. De amendementen terzake zijn belangrijk, en daarom steun ik ze.

Verder wil ik benadrukken dat het geen correcte voorstelling van zaken is als men zegt dat Toerisme Vlaanderen enkel de marketing- en public-relationsfuncties zal waarnemen. Toerisme Vlaanderen kan zijn functie slechts vervullen als zijn takenpakket ruim wordt opgevat. Dat impliceert dat de beleidsvoorbereidende aspecten en het uitwerken van pilootprojecten niet door de administratie, maar door deze instelling worden waargenomen.

Ik begrijp dat men veel aandacht opbrengt voor de koppeling met Brussel. Aandacht voor Brussel behoort tot de kernopdrachten van Toerisme Vlaanderen. Uit cijfers blijkt dat Brussel een prominente plaats inneemt in ons toeristisch budget. De voorziene samenstelling van de raad van bestuur waarborgt de samenwerking met de provincies. Die hebben een belangrijke taak te vervullen als intermediaire schakel van het toeristische promotiebeleid. Ook de gemeenten en de Hoge Raad moeten hun plaats innemen.

Het voorliggende decreet legt de basis voor de verwezenlijking van de doelstellingen : een efficiënt, goed georganiseerd toeristisch beleid. Daarbij moeten we oog hebben voor de culturele aspecten, zonder te vergeten dat het om een belangrijke economische sector gaat.

Het sociaal en jeugdtoerisme moet nog worden uitgewerkt. Mevrouw Merckx heeft er ook de aan-

dacht op gevestigd. We hopen om nog voor het zomerreces de oriëntatie ervan te kunnen vastleggen. Er mogen geen hinderpalen zijn om even te verpozen, om even vakantie te nemen. Vakantie mag geen voorrecht zijn voor bepaalde sociale groepen. Het is onze plicht om daaraan aandacht te besteden. Omdat we het belang van het sociale en jeugdtoerisme erkennen, bestaat er een afspraak om gestaag door te werken en het ene niet afhankelijk te maken van het andere. Net als de heer De Vilder en mevrouw Merckx besef ik dat het belangrijk is dat er geen drempel is voor iemand die even wil verpozen en vakantie nemen. Er mogen geen sociale remmingen bestaan. Toerisme mag geen voorrecht van enkelen zijn. Het is onze sociale taak om hier snel tot oriëntaties en engagementen te komen.

De heer Vanvelthoven had het over de taakafbakening. Zijn kritische toon heeft me verheugd. Met de nieuwe rechtsbasis die we hier in het leven roepen, kunnen we echter de dingen nog beter aanpakken. Daarmee bewijzen we ook een grote dienst aan de economie en de werkgelegenheid. Bij het debat over de begrotingscontrole van gisteren werd eens te meer, en terecht, de nadruk gelegd op het belang van economie en werkgelegenheid. Die worden gediend door een veelheid van ingrepen. Het toerisme is zo een sector die aangename effecten voor de economie en de werkgelegenheid kan sorteren. Dank zij het toerisme kunnen ook de lager geschoolden, die anders op de arbeidsmarkt moeilijk aan de bak komen, een kans krijgen. Het komt er dus op aan zoveel mogelijk toeristen aan te trekken uit zowel binnen- als buitenland. Ik vraag daarom dat het parlement dit ontwerp van decreet goedkeurt, zodat we snel resultaten kunnen boeken. Niet alleen de regering, maar vooral de verantwoordelijken van Toerisme Vlaanderen gaan dit engagement met volle overtuiging aan. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Mijnheer de minister-president, uw uiteenzetting klonk heel mooi, maar Vlaanderen is dikwijls niet in staat om zijn rijke cultuurbezit te beheren. Ik geef een voorbeeld. De belangrijkste culturele gebeurtenis van dit voorjaar is zonder twijfel de Bruegheltentoonstelling in Antwerpen. Ze heeft plaats in het enige museum dat afhangt van de Vlaamse Gemeenschap, zodat ik me met mijn klacht jammer genoeg niet tot de stad Antwerpen kan wenden. Ik heb tot mijn ontsteltenis vastgesteld dat tijdens het toeristisch zo belangrijke Pinksterweekend dit museum zijn deuren sloot op maandag. Honderden kunstliefhebbers

Verrijken

stonden voor de deuren. Dit vond zelfs weerklink in het belangrijke Franse kunstblad *Journal des Arts*. Iedereen heeft recht op rust, maar op toeristische piekdagen moet de toeristische sector draaien. Als de minister-president er zelfs niet in slaagt om dat toezicht uit te oefenen, vrees ik dat zijn uiteenzetting uit veel holle woorden bestond.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Verrijken, ik spreek u niet tegen. Maar er zijn nu eenmaal momenten waarop een museum gesloten is.

De drie pijlers van het toeristisch beleid zijn kunst, kust en groen.

We hebben het zojuist gehad over Lissabon. De belangrijkste kunsttentoonstelling van de Expo 1998 is een creatie van Vlaanderen in het cultureel centrum Belem. Wat het KMSK betreft, zijn zowel de directie als de minister van Cultuur volop bezig met de uitwerking van een aantal bijsturingen.

Het is misschien een troost voor u te weten dat ik op paaszaterdag voor de gesloten deuren van het Uffizi heb gestaan. Ik was bijzonder teleurgesteld, maar elk museum heeft nu eenmaal bepaalde sluitingsdagen.

De heer Emiel Verrijken : U geeft een nogal ongelukkig voorbeeld. Italië deelt met België het schandaal van een onaanvaardbare schuldenlast. Ik neem aan dat men in Italië geen geld vindt om op paaszaterdag de deuren open te houden.

Er is echter een groot onderscheid tussen een museum en een tijdelijke tentoonstelling, waarvoor andere sluitingsregels moeten gelden. En daar zijn de regels ook anders. Wanneer het Uffizi een tentoonstelling houdt over Rafaël, dan gelden die sluitingsdagen niet.

Ik veroorloof me deze opmerking omdat ik weet dat deze kwestie bij u in goede handen is. Ik wil u dan ook vragen erover te waken dat dit bij de Van Dyck-tentoonstelling niet opnieuw gebeurt. Dit is wat men constructieve oppositie noemt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Herstructurering Toerisme Vlaanderen

AFDELING 1

Oprichting

Artikel 2

De openbare instelling Toerisme Vlaanderen, opgericht bij het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van Toerisme Vlaanderen, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, hierna te noemen de instelling, is een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid waarop de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van categorie B, van toepassing zijn, voor zover er in dit decreet niet van wordt afgeweken.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De zetel van de instelling is gevestigd in Brussel.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Taken en bevoegdheden

Artikel 4

§ 1. De instelling heeft als opdracht het toerisme, de toeristische recreatie en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme te bevorderen. Daartoe zal ze instaan voor het bevorderen van de professionalisering van de toeristische sector, voor het ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod en voor de coördinatie ervan.

§ 2. De instelling is inzonderheid belast met :

- 1° het promoten van Vlaanderen als toeristische regio voor zowel recreatief toerisme als zaken-, congres- en incentivetoerisme ;
- 2° het opstellen van strategische promotieplannen op het vlak van toerisme ;
- 3° het koppelen van deze toeristische promotie aan de promotie van Vlaanderen in globo en van Vlaamse producten ;
- 4° het voeren en bevorderen van toeristisch markt-onderzoek en toeristische marktstudie ;
- 5° het verzorgen van marketing en public relations met betrekking tot toerisme in binnen- en buitenland ;
- 6° het ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod door middel van hefboom- of proefprojecten ;
- 7° het classificeren van de toeristische infrastructuur aan de hand van kwaliteitscriteria bepaald door de Vlaamse regering, en de controle op het naleven van de kwaliteitscriteria ;
- 8° het nagaan van de behoeften ter bevordering en ondersteuning van de promotie van de toeristische sectoren ;
- 9° het samenwerken met de diensten van de Vlaamse regering, de lokale, regionale en fede-

rale overheden, alsook met de gemeentelijke, gewestelijke en provinciale toeristische diensten en verenigingen voor vreemdelingenverkeer ;

10° het vestigen en exploiteren van onthaal- en promotiekantoren in het binnenland ;

11° het exploiteren van onthaal- en promotiekantoren in het buitenland en het adviseren van de Vlaamse regering betreffende de vestiging van deze kantoren in het buitenland ;

12° het begeleiden, coördineren en stimuleren van de activiteiten van plaatselijke, gewestelijke en provinciale toeristische verenigingen, verenigingen voor vreemdelingenverkeer en diensten voor toerisme ;

13° het bevorderen van het sociaal jeugd- en volwassentoerisme ;

14° het opvolgen van het Europees en internationaal toeristisch beleid voorzover dit verbonden is aan de eigen opdracht van de instelling ;

15° het realiseren van het toeristische beleid inzake bovenvermelde opdrachten, binnen de door de Vlaamse regering uitgetekende beleidslijnen.

§ 3. De instelling kan overeenkomsten tot samenwerking sluiten met rechtspersonen, die doelgerichte acties of activiteiten organiseren binnen het domein van haar opdracht.

§ 4. Om haar opdrachten te vervullen, kan de instelling samenwerkingsovereenkomsten afsluiten met provinciale of gemeentelijke besturen of met hun toeristische diensten of verenigingen voor vreemdelingenverkeer.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

A. In § 2, 2°, op de eerste regel het woord "promotieplannen" vervangen door het woord "plannen".

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

B. In § 2, 6° vervangen door wat volgt:

Voorzitter**Artikel 6**

"6° het ontwikkelen en ondersteunen van de ontwikkeling van het toeristisch productaanbod door middel van subsidiëring van derden inzake toeristische uitrusting of door middel van eigen investeringen. Voorrang wordt gegeven aan hefboom- en proefprojecten ;".

Op dit artikel is er een derde amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

C. In § 2, 7°, na de woorden "op het naleven van de kwaliteitscriteria" de volgende zinsnede toevoegen : "alsook de controle en de dossierbehandeling inzake vergunningen aan de hand van criteria bepaald door de Vlaamse regering".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 5

De instelling vervult haar opdracht in het kader van het economische en culturele beleid van de Vlaamse regering in het algemeen en het buitenlandse beleid in het bijzonder, dit overeenkomstig de door de Vlaamse regering verstrekte richtlijnen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren De Gucht, Bogaert, Stassen, Laverge en Ramoudt dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

De instelling vervult haar opdracht in het kader van het culturele beleid van de Vlaamse regering binnen de Vlaamse Gemeenschap en in het kader van het economisch beleid binnen het Vlaams Gewest.

De door de Vlaamse regering verstrekte richtlijnen, met inbegrip van deze voor het buitenlands beleid, zullen telkens, wat de gemeenschapsaangelegenheden aangaat, specifiek een luik met betrekking tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad omvatten."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De Vlaamse regering en Toerisme Vlaanderen sluiten betreffende de opdrachten zoals omschreven in artikel 4, § 2, 1° tot en met 15°, een beheersovereenkomst.

Deze beheersovereenkomst kan :

1° in afwijking van artikel 7, de bevoegdheid om over de tarifiering van de dienstverlening te beslissen, overlaten aan de autonomie van de instelling ;

2° de in artikel 8 opgelegde verplichting om goedkeuring te vragen aan de Vlaamse regering vervangen ;

3° in afwijking van artikel 9, de bevoegdheid om de standplaatsen in het buitenland te bepalen, overlaten aan de autonomie van de instelling ;

4° de in artikel 11, 1°, opgelegde machtiging door de Vlaamse regering vervangen.

De beheersovereenkomst wordt afgesloten voor een periode van vijf jaar die ingaat bij het afsluiten van deze beheersovereenkomst door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering bepaalt de inwerkingtreding en de modaliteiten van deze beheersovereenkomst.

De ontwerp-beheersovereenkomst zal vooraf medegedeeld worden aan het Vlaams Parlement.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

Het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt :

"De ontwerp-beheersovereenkomst wordt ingediend bij het Vlaams Parlement en kan het voorwerp uitmaken van een plenair debat.

Elke beheersovereenkomst alsmede elke wijziging en verlenging van beheersovereenkomst dienen binnen de maand aan het Vlaams Parlement te worden voorgelegd.

Een jaarlijks rapport betreffende de evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst wordt door de Vlaamse regering voorgelegd aan het Vlaams Parlement."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 7

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de instelling haar dienstverlening kan tarifieren en terzake overeenkomsten kan sluiten.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Het jaarprogramma van de instelling, alsook wijzigingen eraan, dienen bij beslissing van de Vlaamse regering te worden goedgekeurd.

§ 2. Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse regering binnen een termijn van dertig kalenderdagen te rekenen vanaf de betekening aan de Vlaamse regering, wordt de goedkeuring geacht te zijn gegeven.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. De Vlaamse regering keurt vooraf de standplaatsen van de vertegenwoordigers in het buitenland goed.

§ 2. Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse regering binnen een termijn van dertig kalenderdagen te rekenen vanaf de betekening aan de Vlaamse regering, wordt de goedkeuring geacht te zijn gegeven.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Bestuur en werking

Artikel 10

Naast het jaarverslag bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, dat door de Vlaamse regering wordt meegedeeld aan het Vlaams Parlement, dient de instelling om de zes maanden bij de Vlaamse regering een verslag

in over de stand van de uitvoering van het jaarprogramma.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

Voor het vervullen van haar opdrachten kan de instelling, na machtiging door de Vlaamse regering,

1° onroerende goederen verwerven, ze vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen en

2° tot onteigening ten algemenen nutte overgaan.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

§ 1. Er is een raad van bestuur, die bestaat uit :

1° zes leden, vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, waaronder één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door de Vlaamse provincies en één lid dat wordt voorgedragen op een dubbele lijst door de Vlaamse gemeenten ;

2° zes leden, representatieve vertegenwoordigers van de toeristische sectoren.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de stemgerechtigde leden van de raad van bestuur aan.

§ 3. De Vlaamse regering wijst onder haar vertegenwoordigers een voorzitter aan. De voorzitter heeft stemrecht en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

§ 4. De raad van bestuur kiest onder zijn leden twee ondervoorzitters met stemrecht. Eén ondervoorzitter wordt gekozen uit de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en één ondervoorzitter wordt gekozen uit de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren.

§ 5. De leden van de raad van bestuur worden aangesteld om hun bijzondere deskundigheid en hun vertrouwtheid met de toeristische sector.

Voorzitter

§ 6. Een lid van de raad van bestuur kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van de instelling.

§ 7. De leidend ambtenaar van de instelling, de leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid, de leidend ambtenaar van de administratie Economie en de leidend ambtenaar van de administratie Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem.

§ 8. De voorzitter van de Vlaamse Raad voor het Toerisme heeft ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

Paragraaf 7 vervangen door wat volgt :

"§ 7. De leidend ambtenaar van de instelling en de leidend ambtenaar van de administratie Economie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 13

De voorzitter van de raad van bestuur is gemachtigd derden als deskundigen uit te nodigen op de vergaderingen van de raad van bestuur.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. Het mandaat van de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in de raad van bestuur vervalt drie maanden na de vernieuwing van het Vlaams Parlement.

§ 2. Het mandaat van de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren in de raad van bestuur vervalt om de drie jaar.

§ 3. De uittredende leden van de raad van bestuur kunnen opnieuw worden benoemd.

§ 4. Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de raad van bestuur, zit een opvolger het mandaat uit. De Vlaamse regering benoemt de opvolger.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Het mandaat van bestuurder is onverenigbaar met :

- 1° het lidmaatschap van een wetgevende en/of decreetgevende en/of ordonnantiegevende vergadering en van het Europees Parlement ;
- 2° het ambt van minister of staatssecretaris ;
- 3° de ambten van commissaris van de federale regering, bedoeld in de artikelen 1, 5 en 5bis van de provinciewet, of lid van de bestendige deputatie ;
- 4° het ambt van provinciegriffier, van ambtenaar-generaal van een ministerie, van een andere openbare instelling of van lid van een ministerieel kabinet ;
- 5° het ambt van burgemeester, schepen of voorzitter van een OCMW ;
- 6° het mandaat van stemgerechtigd lid van de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

§ 1. De raad van bestuur beschikt over volgende bevoegdheden :

- 1° het bepalen van het algemeen beleid van de instelling ;
- 2° het goedkeuren van de begroting, de inventaris, de jaarrekening met de balans, de resultatenrekening en de toelichting, alsook het goedkeuren van het jaarverslag ;
- 3° het goedkeuren van de strategische promotieplannen en de beheersovereenkomst ;

Voorzitter

- 4° het goedkeuren van de strategische plannen op het vlak van de ondersteuning van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod door middel van hefboom- of proefprojecten ;
- 5° het vaststellen van de tariefstelling en van de typevoorbeelden van overeenkomsten, bedoeld in artikel 7 ;
- 6° het verstrekken van advies aan de Vlaamse regering over de standplaatsen in het buitenland bedoeld in artikel 9 ;
- 7° het vaststellen van de organisatiestructuur van de instelling ;
- 8° het verstrekken van advies aan de Vlaamse regering over de regeling van de rechtspositie van het personeel, binnen de door de Vlaamse regering bepaalde termijn ;
- 9° het uitvoeren van de opdrachten die de Vlaamse regering in het kader van het personeelsstatuut toewijst ;
- 10° het uitoefenen van toezicht op de leidend ambtenaar van de instelling ;
- 11° het bemiddelen in personeelsaangelegenheden en -conflicten binnen de directieraad ;
- 12° het goedkeuren van de deelneming aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden of van de oprichting van vennootschappen en van de strategische aspecten die daaraan verbonden zijn, met inbegrip van het toezicht op de behaalde resultaten daarvan, alsook de voordracht van de vertegenwoordigers van de instelling in de bestuursorganen van die vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden.

De instelling kan enkel deelnemen aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden of overgaan tot de oprichting van vennootschappen indien deze geen andere dan promotionele doeleinden hebben ;

- 13° op vraag van de Vlaamse regering, en op eigen initiatief, advies verstrekken over de aangelegenheden vermeld onder artikel 4.

§ 2. Behoudens de bevoegdheden vermeld in artikel 12, § 4, artikel 16, § 1, 9°, 10° en 11°, en artikel

17, worden de beslissingen van de raad van bestuur genomen op voorstel van de leidend ambtenaar van de instelling. Iedere bestuurder kan via de voorzitter voorstellen bij de raad van bestuur indienen.

§ 3. Ter uitvoering van zijn bevoegdheden kunnen de leden van de raad van bestuur via de voorzitter te allen tijde alle documenten van de instelling inzien. De voorzitter of de leden van de raad van bestuur kunnen via de leidend ambtenaar aan alle personeelsleden alle verduidelijkingen en alle verificaties vorderen die de raad van bestuur nodig acht voor de uitvoering van zijn bevoegdheden.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van de vergoeding die aan de voorzitter, de ondervoorzitter en aan de leden van de raad van bestuur kan worden toegekend. Ze bepaalt eveneens hun vergoedingen voor reis- en verblijfkosten.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

In § 1, 4°, op de derde en vierde regel de woorden "door middel van hefboom- of proefprojecten" schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 17

De raad van bestuur bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent. Dit reglement wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Krachtens artikel 9, §§ 1, 2, 3, 5 en 6 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, oefenen twee commissarissen van de Vlaamse regering toezicht uit op de instelling. De commissarissen worden benoemd door de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 19

Het secretariaat van de raad van bestuur wordt georganiseerd door de instelling, die hiervoor de nodige personeelsleden ter beschikking stelt.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

De personeelsformatie van de instelling en de regeling van de rechtspositie van het personeel van de instelling, hierin begrepen die van de leidend ambtenaar, worden vastgesteld en bepaald door de Vlaamse regering, behoudens de aspecten ervan die bij decreet vastgesteld worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

§ 1. De leidend ambtenaar van de instelling wordt aangesteld door de Vlaamse regering en is bevoegd voor alle aangelegenheden die niet ressorteren onder de bevoegdheid van de raad van bestuur, inzonderheid de dagelijkse leiding van de instelling. De leidend ambtenaar is belast met de uitvoering van de besluiten van de raad van bestuur en het vastleggen van het werkplan.

§ 2. De leidend ambtenaar is tevens belast met de voorbereiding van de beslissingen van de raad van bestuur.

§ 3. De leidend ambtenaar vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

§ 4. De Vlaamse regering kan de leidend ambtenaar vragen om een voorafgaand onderzoek te doen of om advies te verstrekken voor de aangelegenheden die betrekking hebben op het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme.

§ 5. Ter vrijwaring van de belangen van de instelling kan de leidend ambtenaar alle dringende beslissingen en maatregelen nemen die in normale omstandigheden tot de bevoegdheid van de raad van bestuur behoren. Die beslissingen dienen

onverwijld ter bevestiging aan de raad van bestuur te worden voorgelegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

§ 1. De leidend ambtenaar wordt bijgestaan door een directieraad, die bestaat uit de leidend ambtenaar en de afdelingshoofden van de instelling. De leidend ambtenaar zit de vergaderingen van de directieraad voor en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

§ 2. De directieraad adviseert de leidend ambtenaar over de coördinatie van het goede beheer van de afdelingen en van de afdelingsoverschrijdende aangelegenheden.

De directieraad kan op eigen initiatief, op vraag van de Vlaamse regering of op vraag van de raad van bestuur, advies uitbrengen over de regeling van de rechtspositie van het personeel.

§ 3. De leidend ambtenaar kan een deel van zijn of haar bevoegdheden delegeren aan een of meer leden van de directieraad.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Financiële middelen

Artikel 23

De financiële middelen van de instelling bestaan uit :

- 1° een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° eigen inkomsten en vergoedingen voor prestaties aan derden, verworven binnen het kader van haar opdracht zoals bepaald in artikel 4 ;
- 3° andere inkomsten, na goedkeuring door de Vlaamse regering, schenkingen en legaten inbegrepen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 24

De raad van bestuur bepaalt onder welke voorwaarden en in welke mate de leidend ambtenaar over de middelen van de instelling beschikt.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Binnen de kredieten, ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, worden op de begroting van de instelling gelden ingeschreven die de instelling kan aanwenden om de ontwikkeling van het toeristische productaanbod te ondersteunen.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke regels subsidies, leningen, zekerheidsstellingen of andere vormen van tegemoetkomingen onder bezwarende of kosteloze titel binnen de beschikbare kredieten kunnen worden verleend om de doelstellingen van het voorgaande lid te verwezenlijken.

Op dit artikel is er een amendement van de heren De Gucht, Bogaert, Stassen, Laverge en Ramoudt dat luidt als volgt :

In het tweede lid, op de eerste regel de woorden "De Vlaamse regering bepaalt" vervangen door de woorden "Bij decreet wordt bepaald".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK III

Taken van de Vlaamse regering

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering wordt belast met :

- 1° het toeristisch beleid en alle uitvoerende taken, behoudens de taken die in artikel 4, § 2, 7° aan Toerisme Vlaanderen zijn toegewezen, die betrekking hebben op :

- a) de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus ;
- b) het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 ;
- c) het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut voor openluchtrecreatieve verblijven, gewijzigd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 ;
- d) het koninklijk besluit van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting ;
- 2° samenwerking met zowel internationale, Europese, regionale en lokale overheden, alsook met de gemeentelijke, gewestelijke en provinciale toeristische diensten en verenigingen voor vreemdelingenverkeer, voor de in 1° toegewezen taken ;
- 3° het opmaken van strategische plannen voor de in 1° toegewezen taken.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt welke roerende en onroerende goederen, noodzakelijk voor de uitvoering van de opdrachten die ingevolge dit decreet aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn toegewezen, zonder vergoeding, vanuit Toerisme Vlaanderen naar de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen.

Op datum van de overdracht neemt de Vlaamse Gemeenschap alle rechten, verplichtingen en lasten van het verleden die met de overgedragen goederen verbonden zijn, ten haren laste.

§ 3. Ingevolge de gewijzigde opdrachten van Toerisme Vlaanderen en van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kunnen personeelsleden vanuit Toerisme Vlaanderen worden overgeheveld naar de diensten van de Vlaamse regering en geïntegreerd in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Om dezelfde redenen kunnen vanuit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en vanuit andere Vlaamse openbare instellingen op vrijwillige basis ambtenaren worden overgeheveld naar de diensten van de Vlaamse regering en geïntegreerd in Toerisme Vlaanderen.

Voorzitter

De overgehevelde personeelsleden behouden hun hoedanigheid, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsook alle reglementair toegekende rechten die ze genoten in de instelling waaruit ze afkomstig zijn.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels inzake de overheveling van de betrokken personeelsleden en de desbetreffende goederen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

Paragraaf 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De Vlaamse regering wordt belast met :

1° het toeristisch beleid en het opstellen van de beheersovereenkomst met de instelling ;

2° het goedkeuren van de strategische plannen opgesteld door de instelling."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Op de artikelen 27 tot 37 is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping dat luidt als volgt :

HOOFDSTUK IV

Dit hoofdstuk met de artikelen 27 tot 37 schrappen.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

HOOFDSTUK IV**Oprichting van een Vlaamse Raad voor het Toerisme****AFDELING 1****Oprichting****Artikel 27**

Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een Vlaamse Raad voor het Toerisme opgericht, hier "de raad" te noemen.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

AFDELING 2**Samenstelling****Artikel 28**

§ 1. De raad bestaat uit minimaal 18 en maximaal 24 leden, onder wie een voorzitter en twee ondervoorzitters.

§ 2. De raad wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de toeristische sectoren, met inbegrip van het sociaal volwassenen- en jeugdtoerisme. De leden van de raad worden aangeduid omwille van hun bijzondere deskundigheid in en hun trouwheid met de toeristische sector.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de stemgerechtigde leden van de raad aan.

§ 4. De Vlaamse regering wijst onder de leden van de raad een voorzitter aan. De voorzitter heeft stemrecht en heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen.

§ 5. De Vlaamse regering wijst onder de leden van de raad twee ondervoorzitters aan. Beide ondervoorzitters hebben stemrecht.

§ 6. Een bestuurder van de instelling kan geen stemgerechtigd lid zijn van de raad. Het mandaat van lid van de raad is onverenigbaar met enig ambt of mandaat dat via openbare verkiezing toegankelijk is.

§ 7. Een lid van de raad kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van Toerisme Vlaanderen of van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 8. De leidend ambtenaar van Toerisme Vlaanderen wordt ambtshalve als waarnemer in de raad opgenomen. De leidend ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid, de leidend ambtenaar van de administratie Economie en de leidend ambtenaar van de administratie Cultuur worden ambtshalve als waarnemer opgenomen in de raad.

§ 9. De voorzitter van de raad van bestuur van de instelling heeft ambtshalve zitting in de raad, als waarnemer met raadgevende stem.

Voorzitter

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 29

De voorzitter van de raad is gemachtigd derden als deskundigen uit te nodigen op de vergaderingen van de raad.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 30

§ 1. Het mandaat van de leden van de raad vervalt om de vier jaar.

§ 2. De uittredende leden van de raad kunnen opnieuw worden benoemd.

§ 3. Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de raad, zit een opvolger het mandaat uit. De Vlaamse regering benoemt de opvolger.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 31

Het secretariaat en de coördinatie van de werkzaamheden van de raad worden georganiseerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat hiervoor de nodige personeelsleden en infrastructuur ter beschikking stelt.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

AFDELING 3

Taken, bevoegdheden en werking

Artikel 32

§ 1. De raad heeft tot taak advies te verstrekken over alle aangelegenheden op het vlak van toerisme, en over aangelegenheden die hiermee verband houden, uitgezonderd die aangelegenheden die betrekking hebben op de organisatie en de werking van de instelling.

§ 2. De raad verstrekt zijn adviezen op eigen initiatief, op verzoek van de Vlaamse regering of op verzoek van het Vlaams Parlement.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 33

§ 1. De Vlaamse regering is verplicht het advies van de raad in te winnen :

1° over elk voorontwerp van decreet en elk reglementair besluit over een gemeenschaps- of gewestaangelegenheid inzake toerisme of vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, met uitzondering van de begroting, alsook elk reglementair besluit dat betrekking heeft op de organisatie en de werking van de instelling ;

2° telkens als een decreet of besluit bepaalt dat de raad om advies gevraagd moet worden.

§ 2. Het in § 1 genoemde advies wordt verstrekt binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag.

In uitzonderlijke of spoedeisende gevallen kan de aanvrager, na uitdrukkelijke motivatie, een kortere termijn voor het verstrekken van het advies bepalen, op voorwaarde dat die termijn minstens veertien kalenderdagen bedraagt. Indien binnen de gestelde termijn geen advies wordt uitgebracht, wordt het geacht te zijn gegeven.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 34

Het advies van de raad is met redenen omkleed. Bij elk advies wordt de uitslag van de stemming gevoegd. Als geen unaniem advies kan worden gegeven, worden de verschillende standpunten van de leden in het advies vermeld.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 35

De raad stelt jaarlijks een verslag op over zijn werkzaamheden. Dit verslag wordt vóór 1 april voorgelegd aan de Vlaamse regering en medege-

Voorzitter

deeld aan het Vlaams Parlement. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van het jaarverslag.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 36

De raad bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn taken en bevoegdheden uitoefent. Dat reglement wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 37

§ 1. De raad kan op verzoek van de Vlaamse regering, en volgens haar modaliteiten, of op eigen initiatief sectorcommissies installeren. Deze commissies worden voorgezeten door een lid van de raad. Om deze commissies samen te stellen kan de raad een beroep doen op personen die geen lid zijn van de raad. De commissies hebben een beperkte, door de Vlaamse regering of door de raad omschreven opdracht. De commissie wordt na het vervullen van de opdracht door de raad opgeheven. De sectorcommissie rapporteert aan de raad.

§ 2. Het secretariaat en de coördinatie van de werkzaamheden van de sectorcommissie worden georganiseerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat hiervoor de nodige personeelsleden en infrastructuur ter beschikking stelt.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK V**Wijzigings- en slotbepalingen****Artikel 38**

In artikel 4 en artikel 5, 7° van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesvers-

trekkende bedrijven worden de woorden “Toerisme Vlaanderen” vervangen door de woorden “Vlaamse regering”.

– *Aangenomen.*

Artikel 39

In artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekende bedrijven worden de woorden “na advies van technisch comité” geschrapt.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 40

In artikel 4, § 1, en artikel 5 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven, worden de woorden “de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen” vervangen door de woorden “de Vlaamse regering”.

– *Aangenomen.*

Artikel 41

In de artikelen 6, 8°, 9 en 10 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven, worden de woorden “Toerisme Vlaanderen” vervangen door de woorden “Vlaamse regering”.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 42

In de artikelen 4, § 1, 5, 6 en 12 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, worden de woorden “op advies van het technisch comité van de openluchtrecreatieve verblijven” geschrapt.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 43

In artikel 6 en artikel 12 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven worden de woorden “de Vlaamse Adviesraad voor het Toerisme” geschrapt.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 44

In artikel 64 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid worden de woorden “ het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme” vervangen door de woorden “Toerisme Vlaanderen”.

– *Aangenomen.*

Artikel 45

De volgende regelingen worden opgeheven :

1° het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995 ;

2° het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht dat luidt als volgt :

2° schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 46

Artikel 8 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 47

Zolang de Vlaamse regering de besluiten ter uitvoering van dit decreet niet heeft genomen, blijven de thans van kracht zijnde regelen van toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 48

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop elk van de artikelen van dit decreet in werking treedt.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen vanaf 17 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995

– 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Dirk Van Mechelen c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995

– 786 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en het voorstel van decreet van de heer Van Mechelen c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995. Deze voorstellen van decreet werden door de commissie in samenhang behandeld, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Dijck, verslaggever, heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, alvorens te beginnen met de behandeling van het decreet van de heren Decaluwé, Schuermans, Vanvelthoven en het decreet van de heer Van Mechelen en consorten houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wil ik de diensten van het parlement en in het bijzonder de commissiesecretaris bedanken voor de voortreffelijke wijze waarop ze er mede voor gezorgd hebben dat hier een prachtig en tot in het detail uitgewerkt verslag voorligt. Samen met de heer Goos zal ik kort de belangrijkste punten van dit verslag naar voren brengen. We zijn ervan overtuigd dat we helemaal niet volledig zullen zijn. We verwijzen dan ook voor het overige naar het schriftelijke verslag.

De commissie voor Media nam het voorstel van decreet van de heren Decaluwé en Schuermans houdende wijziging van Titel III, Hoofdstuk I van het decreet betreffende de radio-omroep en de

televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, in behandeling tijdens haar vergadering van 8 oktober 1996. Er werd besloten over te gaan tot een aantal hoorzittingen die georganiseerd werden in mei en juni 1997.

In het najaar van 1997 werd dit voorstel van decreet ingetrokken. Op 3 oktober 1997 werd het vervangen door een nieuw voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995. Op 23 oktober 1997 diende ook de heer Van Mechelen een voorstel van decreet in met dezelfde titel.

De bespreking van beide voorstellen startte op 21 en 22 april 1998. In het kader van het frequentieplan vond er op 5 mei nog een gedachtewisseling plaats met de VRT en op 19 mei met de administratie Media en Broadcast Partners. De bespreking van beide voorstellen van decreet werd afgerond op 19 en 20 mei. Het voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven werd op 20 mei in de commissie goedgekeurd.

De algemene bespreking werd grotendeels gedomineerd door vijf belangrijke principes in de nieuwe regelgeving. Ik zal ze kort schetsen. Het eerste principe betreft de vraag welk soort radio's men in dit decreet wil behandelen. Dat is geen gekke vraag, want beide voorstellen gaan inhoudelijk niet helemaal over hetzelfde, niettegenstaande ze dezelfde titel dragen. De heer Van Mechelen wil met zijn voorstel de nieuwe regelgeving opentrekken voor privé-radio's, die zowel lokaal, regionaal als landelijk kunnen opereren. De meerderheid beperkt zich in haar voorstel echter tot de lokale radio's, waarover ik het straks uitgebreider zal hebben.

Een andere keuze die moest worden gemaakt, was of men al dan niet een onderscheid zou maken tussen commerciële en niet-commerciële radio's. Ook de vraag in welke mate de radio een culturelement is, moest worden beantwoord. In het nieuwe voorstel van de meerderheid is er sprake van privé-radio's. Er wordt daarbij een onderscheid gemaakt tussen lokale radio's en agglomeratieradio's. Het verzorgingsgebied van het laatste type is groter.

Het tweede principe betreft de notie verzorgingsgebied. Er is nood aan een duidelijke definitie. Bovendien moet kunnen worden afgestapt van de strakke beperking van acht kilometer en honderd Watt. Ook het nieuwe frequentieplan past in deze discussie. Men moet zich afvragen hoeveel frequen-

Van Dijck

ties er beschikbaar kunnen worden gesteld en hoe groot de ruimte is om een x-aantal radio's toe te laten.

Het derde principe betreft de netwerkvorming en de samenwerkingsverbanden. Enerzijds wordt in het voorstel van de heer Van Mechelen voor grotere landelijke, regionale en lokale gehelen gepleit. Alle mogelijke formules van samenwerkingsverbanden moeten daarbij mogelijk zijn. In het voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven zijn samenwerkingsverbanden daarentegen enkel mogelijk tussen lokale radio's onderling en tussen agglomeratieradio's onderling. Hierdoor wordt de landelijke dekking op basis van één samenwerkingsverband uitgesloten. Tevens wordt een beperking ingebouwd, want er blijft steeds in een deel eigen programmatie voorzien.

De vierde vraag was welke voorwaarden en erkenningscriteria in het decreet moesten worden ingeschreven. Een aantal leden merkten op dat niet alleen het ingediende dossier bepalend mag zijn, maar ook de prestaties uit het verleden. Anderen waren van oordeel dat het verleden niet mag meetellen omdat men degenen die de regelgeving wel eens durfden te overtreden, niet tweemaal mag straffen.

Een commissielid toonde zich sterk voorstander van de wijze van veilen op basis van een lastenboek, waarbij een aantal factoren, zoals een geboden bedrag, kunnen meespelen. Er bestond vrij grote overeenstemming over de kwalitatieve eisen inzake de specifieke programma-inhoud, de eigen producties, het financieel en businessplan en de ervaring met radio maken.

Ten vijfde had men het over digitale radio. De toekomstmogelijkheden van TDAB kwamen hierbij ter sprake. Sommigen bestempelden dit als te voorbarig. Anderen meenden dan weer dat we hiermee nu reeds rekening kunnen houden en er ook decretaal in kunnen voorzien. Het bleef bij het eerste.

De heer Goos zal nu het vervolg van het verslag en de artikelsgewijze bespreking belichten.

De voorzitter : De heer Goos, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johnny Goos, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik zal me beperken tot

de artikelsgewijze bespreking. Ik vermeld dan ook graag enkele van de belangrijkste aangenomen amendementen. Bij artikel 4 werden de amendementen aangenomen die ertoe strekken de stedelijke agglomeraties nominatim op te sommen en netwerkvorming tussen de radio's niet te beperken. Ook een amendement dat de definitie van verzorgingsgebied verfijnt, werd aangenomen.

Bij artikel 5 werd het amendement aangenomen waardoor de woonplaatsverplichting voor de beheerders of bestuurders wordt geschrapt. Een amendement bij artikel 7 dat bepaalt dat particuliere radio's ook het redactiestatuut en de naam van de eindredacteur moeten meedelen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media, werd eenparig aangenomen. Een ander aangenomen amendement bij dat artikel strekt ertoe het begrip radio-ervaring te verruimen tot media-ervaring, met dien verstande dat aan radio-ervaring een hogere prioriteit wordt verleend.

Verder was er discussie over de vraag of een redactiestatuut een voorwaarde tot erkenning is. Deze vraag werd positief beantwoord, waarmee ook artikel 8 werd goedgekeurd. Het amendement waardoor een aantal bepalingen in verband met de eigen programmering van de lokale radio's en agglomeratieradio's zouden worden ingeschreven in artikel 13, werd eveneens aangenomen. Hetzelfde geldt voor het subamendement dat een lager aandeel oplegt aan de agglomeratieradio's. Verder werd het amendement aangenomen waardoor in artikel 16, het ingevoegde artikel 38 bis van de gecoördineerde mediadecreten, een zin wordt geschrapt. Hierdoor wordt een gevarieerder programma-aanbod verzekerd. Oorspronkelijk was bepaald dat kabelradio's hun programma's, die hoofdzakelijk uit ononderbroken muziek bestaan, uitsluitend doorgeven via het kabelnet. Bij het behoud van de term 'uitsluitend' in de definitie wordt VTM juridisch verplicht om twee vennootschappen op te richten. Het amendement dat wordt aangenomen, vereenvoudigt deze aangelegenheid.

Het geamendeerde voorstel van decreet werd aangenomen met acht stemmen voor en één tegen bij vier onthoudingen. Net zoals de heer van Dijck verwijs ik verder naar het schriftelijk verslag. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en

Schuermans

heren, eerst en vooral wens ik namens onze fractie de verslaggevers te danken voor de goede weergave van de vaak geanimeerde discussies, zowel tijdens de hoorzittingen als tijdens de algemene en artikelsgewijze bespreking. 750.000 Vlamingen luisteren naar lokale radio's. In termen van zendbereik komt dat neer op ongeveer 20 percent. Als kwantitatief gegeven is dat niet onaardig, maar vandaag ligt het toch onder het niveau dat deze radio's eerder bereikten.

Sterker nog, gedurende een hele periode, ook al ligt die ondertussen reeds achter ons, werden de doodsklokken geluid voor dit relatief jonge medium, ook door de vertegenwoordigers van de lokale radio's zelf. Het medium was eerst niet gereguleerd, en is later op een decretaale basis in de ether gekomen. Zo zijn de meeste radio's erkend in 1990, en op basis van een decreet in november van datzelfde jaar geconfirmeerd.

De doodsklokken werden geluid omdat er geen antwoord kwam op de nochtans door iedereen zeer duidelijk erkende pijnpunten : het gebrek aan zendcomfort, de twijfelachtige economische leefbaarheid, de vaak teleurstellende inhoudelijke kwaliteit en het gebrek aan controle op de regelgeving. Deze oncomfortabele situatie contrasteerde hoe langer hoe meer met de positie van een gezonde en offensieve openbare omroep. Rijkelijk beschermd, betokkelt deze met vijf netten alle snaren van het radiogebeuren. Typische voorbeelden daarvan zijn de regionale ontkoppeling van Radio 2, maar ook de komst van Studio Brussel en Radio Donna. Dit alles heeft geleid tot het huidige, rijk gevarieerde aanbod.

Op een ogenblik dat niemand in de wereld van de lokale radio's geloof hechtte aan een politieke inspanning om dit medium meer kansen te geven, heeft de CVP-fractie – hierin bijgetreden door de SP-fractie – een decretaal initiatief genomen. Wij geloven immers in de complementaire rol van de lokale radio's. Zij moeten vooral regionale en lokale informatie brengen, uiteraard naast een aantal andere programma's. Vanuit liberale hoek werd ook een voorstel gelanceerd, waarin echter andere klemtonen werden gelegd.

Parallel met deze decreetgevende initiatieven heeft minister Van Rompuy het initiatief genomen om een nieuw frequentieplan op te laten stellen. De aanwezigheid van ongeveer 330 lokale radio's op een beperkte ruimte in de FM-band, in sterke mate gestoord door grootvermogenradio's uit andere

gemeenschappen in binnen- en buitenland, maakte zendcomfort immers zo goed als onmogelijk. Ook het grote aantal radio's met weinig samenwerkingsmogelijkheden zette een rem op hun economische leefbaarheid.

Na een voorzet van de Vlaamse administratie op basis van een Alcatel-studie werd, in samenwerking met het Nederlandse bedrijf Broadcast Partners, een nieuw frequentieplan uitgewerkt. Daarvan hebben we de theoretische contouren al opgevangen. We zijn uiteraard benieuwd naar het uiteindelijke resultaat. Dit plan zal ook worden afgestemd op het frequentieschema van de Franse Gemeenschap. Beide zullen op 1 januari van volgend jaar worden ingevoerd.

De CVP-fractie is in deze zaak niet over één nacht ijs gegaan. Het nu voorliggende voorstel draagt duidelijk de sporen van een grondige behandeling in de commissie en van vele contacten op het terrein. We vonden het immers zeer belangrijk om ons een degelijk beeld te vormen van de situatie op dat gebied. De commissie voor Media is overigens een goede reputatie aan het opbouwen : er wordt degelijk werk geleverd, zonder te vervallen in obligate nummertjes.

Ik wil even stilstaan bij twee belangrijke accenten die de CVP-fractie in dit voorstel heeft gelegd : de zorg voor inhoudelijke kwaliteit en – daarmee samenhangend – de samenwerkingsverbanden tussen lokale radio's. Het voorstel van de CVP en de SP maakt het mogelijk dat lokale en agglomeratieradio's kunnen samenwerken. De discussie over de economische leefbaarheid van de radio's wordt nu in heel andere termen gevoerd. Samenwerking is niet verplicht en leidt niet tot een kwalitatieve beoordeling. Radio's met beperkte middelen maar gedragen door een sterke groep van vrijwilligers, kunnen zelfstandig hun programma's blijven verzorgen als ze dat wensen. Anderen kunnen kiezen voor een semi-professionele of professionele aanpak, al dan niet in een samenwerkingsverband.

Nu die samenwerking vorm krijgt, doen we een oproep tot de minister van Mediabeleid, die het nieuwe frequentieplan moet uitvoeren, om binnen de grenzen van het theoretisch plan rekening te houden met het element samenwerking. Het is niet nodig de hakbijl overmatig te hanteren. We kunnen op basis van het nieuwe plan in de toekomst een belangrijk aantal particuliere radio's behouden en nieuwe erkennen.

Er moet ons nog een ding van het hart. Spijts heel wat hoorzittingen met afgevaardigden van de

Schuermans

Vlaamse administratie en met vertegenwoordigers van de openbare omroep en de lokale radio's, kregen we geen uitsluitsel over de vraag of de openbare omroep in de ether niet te veel wordt beschermd. Het blijft een welles-nietesspelletje. Voor onze fractie moet het zendcomfort van de openbare omroep worden gegarandeerd; daar mag niets aan worden afgedaan. Maar het mag ook niet meer zijn. Het valt op dat de bescherming in Vlaanderen groter is dan in andere landen.

Ik wil nog enkele bedenkingen maken over de regels inzake inhoudelijke kwaliteit. Bij de voorbereiding van het voorstel van decreet en de behandeling ervan in het parlement zochten we naar regels om de kwaliteit van de lokale radio's te bewaken. Dat was voor ons heel belangrijk, maar tevens niet gemakkelijk. We mogen niet vervallen in overdreven bevoogding. Toch geven redelijke eisen inzake eigen programmatie, lokale invulling, informatie, enzovoort, een aanzet tot meer kwaliteit. Dat is een van de hoofddoelstellingen.

In de toekomst moet de controle daarop regelmatig en effectief worden uitgeoefend. Tot op heden was dat niet het geval. Dit lijkt evident, maar het is het niet. Als straks het Vlaams Commissariaat voor de Media operationeel is, zal die controle een van zijn belangrijke opdrachten zijn. Signalen van de radiowereld zelf en interventies van Agalev en de VU hebben ons gesterkt in dit streven naar kwaliteit.

De heer Van Mechelen heeft een tegengesteld standpunt ingenomen. In zijn visie moeten de lokale radio's vrij hun ding kunnen doen. Wij vinden die benadering te vrijblijvend. Er is een fundamenteel onderscheid tussen de twee voorstellen. Hoewel de weg naar samenwerking en ketenvorming nu openligt, willen we de lokale aard sterk benadrukken. De particuliere radio, zowel op lokaal niveau als op agglomeratieniveau, heeft er alle belang bij deze lokale dimensie maximaal te ondersteunen, omdat dit het middel bij uitstek is om zich te onderscheiden van andere media.

Als straks de uitzendingen van een behoorlijke kwaliteit zijn en het zendcomfort is verzekerd, is ons doel bereikt. Dan zijn namelijk de randvoorwaarden vervuld om de lokale radio's een leefbare toekomst te bieden. We rekenen dan ook op een ruime meerderheid voor dit voorstel. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het parlementaire debat over de niet-openbare radio's is zeventien jaar jong of oud – naar keuze. We herinneren ons nog heel goed het eerste decreet van 6 mei 1982 van toenmalig minister Poma, die de ambitie had om het landschap een eerste keer te stroomlijnen. We herinneren ons nog veel beter het fameuze decreet van 7 november 1990, van de toenmalige CVP-fractie leider, de heer Van Rompuy, en de heer Chevalier, waarbij privé-radio's werden gereduceerd tot echte kleine lokale radio's.

Mijnheer de minister, het decreet dat u op 7 november 1990 liet goedkeuren in het parlement, was gebaseerd op kleinschaligheid, eigenheid, onafhankelijkheid en voluntarisme. Het werd echter ook gekenmerkt door bureaucratie en betutteling.

Wat is er van uw decreet van november 1990 in de praktijk in huis gekomen ? We hebben vastgesteld dat er op het terrein samenwerkingsakkoorden en netwerken tot stand zijn gekomen, met andere woorden een effectieve schaalvergroting op het terrein, dat er professionalisering kwam en dat men een synergie zocht met andere mediasectoren. Uw decreet van november 1990 is de voorbije vijf à zes jaar op het terrein volledig voorbijgestoken. Het adagium van de jaren negentig van de CVP-SP-coalitie was en is blijkbaar nog steeds dat landelijke radio een monopolie van de openbare omroep hoort te zijn. Sinds 1991 werd daarbij nog een landelijk radioreclamemonopolie gevoegd, waarnaast de privé-radio werd veroordeeld tot wat ik lokale niche-invulling zou noemen.

Gelet op dit decreetgevend kader moet ik toegeven dat onze openbare omroep, in tegenstelling tot het televisiedossier, bijzonder strategisch tewerk is gegaan. Dit is ongetwijfeld de verdienste van de directeur radio die niet de fout heeft gemaakt van de televisie, maar die integendeel een zeer strategisch en anticiperend beleid ging voeren op basis van de verschillende Censydiam-onderzoeken. Terwijl de openbare omroep midden de jaren tachtig een eerste storm had doorstaan, waarbij het marktaandeel van de privé-radio steeg naar ongeveer 20 percent, heeft de openbare omroep onmiddellijk de tegenaanval ingezet, gebruikmakend van de haar wettelijk toegewezen middelen. Men heeft een duidelijke profilering tot stand gebracht, men ging maximaal inspelen op de doelgroepen, er werden nieuwe radio's opgestart en men heeft met

Van Mechelen

Studio Brussel en later Radio Donna, dat was gestart als Radio 5, de facto de hele FM-band bezet. Men heeft op die manier technisch alle concurrentie onmogelijk gemaakt.

Er moet worden erkend dat, terwijl de privé-radio naar de niche van de lokale radio werd verbannen, de openbare radio-omroep door een goed management, succesvolle landelijke reclamecampagnes, het uitbouwen van een synergie tussen radio en televisie en het permanent verfijnen, moderniseren en bijsturen, erin is geslaagd de volledige radio-markt in Vlaanderen te bezetten.

Het toppunt van de strategische aanpak van de openbare radio is het feit dat hij nu ook is overgegaan tot de feitelijke bezetting van de DAB-mogelijkheden in Vlaanderen. De openbare omroep heeft op basis van een brief van de minister de mogelijkheden voor digitale radio op het terrein bezet. De stations zijn uitgerust voor digitale radio. De zendstations zijn aangekocht en geïnstalleerd. Ik heb de vraag al in de commissie gesteld, mijnheer de minister, en ik herhaal ze hier in de plenaire vergadering : op welke rechtsgrond hebt u zich gebaseerd om de technische mogelijkheden voor digitale radio quasi unilateraal toe te wijzen aan de openbare omroep ?

Collega's, in het jongste regeerakkoord zijn de CVP en de SP ten aanzien van de radio bij hun standpunt gebleven. Men zag de lokale radio in synergie met de openbare landelijke radio. De kentering is er eigenlijk pas gekomen na heel wat mediadisputen tussen minister Van Rompuy en Europees commissaris Karel Van Miert. Die monden uit in de brief van 3 maart 1997. Ik citeer eruit : 'De commissaris stelt dat hij de neiging heeft om aan te nemen dat een nieuwe regelgeving die voor lange termijn is bedoeld, inzonderheid de regelgeving in verband met het BRTN-radiodossier, best rekening houdt met het gegeven dat een aantal aspecten van het huidige monopolie van de openbare omroep nog moeilijk houdbaar zijn.'

Binnen de meerderheid is een koerswijziging opgetreden waarbij men voor het eerst bereid bleek om het radiodossier bij te sturen. Het betrof evenwel een koerswijziging met twee snelheden.

Mijnheer de minister, het is uw plicht om eindelijk uw mening kenbaar te maken aan het Vlaams Parlement en toe te geven dat u en uw meerderheidsfractie inderdaad een verschillende snelheid hanteert. De meerderheid voert een regularisatie uit.

Dit is voor mij dan ook een regularisatiedecreet, waarbij nu inderdaad netwerken en samenwerkingsverbanden mogelijk worden gemaakt en waarbij tegemoet wordt gekomen aan een aantal opmerkingen uit de brief van de heer Van Miert. Maar toch straalt dit decreet geen enkele toekomstvisie uit.

Ik heb u gehoord op het radioforum van 22 april jongstleden. Daar hebt u voor de hele Vlaamse radiowereld een aantal standpunten ingenomen. Ik meende er te hebben begrepen dat u eindelijk klaar was om dit radiolandschap open te trekken en voor de privé-radio's in Vlaanderen een volwaardige plaats te reserveren.

Zoals u weet, hadden wij een voorstel van decreet ingediend waarin we drie soorten privé-radio's, elk met een specifieke rol, naast elkaar zouden laten functioneren. Het betrof in de eerste plaats de lokale radio's in de band van 104.9 tot 107.9 megahertz. Voor hen pleitten we voor een maximalisering van de technische mogelijkheden en een maximale erkenning op basis van verzorgingsgebieden. Daarbij hebben we aan de openbare omroep uitdrukkelijk gevraagd om afstand te doen van de onvoorstelbaar grote beschermingszone van 600 kilohertz die hij geniet, in plaats van een redelijke 400 kilohertz. In die vraag hebt u ons tot op heden niet gesteund, mijnheer de minister. Door deze overdreven beschermingszone terug te schroeven en te voorzien in bepaalde technische inplantingen van lokale radio's wordt de openbare omroep niet gestoord, maar bieden wij de lokale radio's wel veel meer mogelijkheden. Deze laatste moeten ons inziens kleinschalig zijn, een onafhankelijkheid en eigenheid uitstralen en vooral functioneren op basis van een gezonde portie volutarisme.

Naast de categorie van de lokale privé-radio's met een eigen implementatie op het niveau van een zeer kleine gemeenschap, is er de categorie van de regionale privé-radio's. Uit het onderzoek van Broadcast & Partners is gebleken dat er voldoende mogelijkheden zijn om een groter aantal regionale radio's te erkennen, die uiteindelijk met hun groter zendgebied privé-concurrenten zouden kunnen worden voor Radio 2. Laten we daar geen doekjes om winden.

De derde categorie ten slotte blijkt een teer punt te vormen. In ons voorstel van decreet creëren we immers de mogelijkheid van landelijke privé-radio's. We vertrokken van de vaststelling dat de huidige FM-frequentie onder de 102.2 megahertz door de openbare omroep bezet was. In het licht van het voorliggende voorstel van decreet stelden

Van Mechelen

we voor om nu een kader te creëren waarbinnen de landelijke privé-radio zich zou kunnen ontwikkelen in het tijdperk van de digitale radio. Uit uw uitspraken, die trouwens ook in de pers zijn verschenen, leidde ik af dat u zich achter deze visie kon scharen. Bij het decreetgevend werk in de commissie voor Mediabeleid bleek dat de meerderheid u daarin niet is gevolgd.

Vlaanderen en het Vlaams Parlement blijken anno 1998 nog steeds niet bereid om mogelijkheden te creëren voor een landelijke privé-radio. Gelet op de brief van Europees commissaris Van Miert, ben ik de mening toegedaan dat vandaag de aftelling begint tot de Europese Commissie onze radioregeling andermaal zal veroordelen.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Mechelen, de discussie met Europees commissaris Van Miert ging niet over de frequentieband, maar over het reclamemonopolie. De heer Van Miert heeft toen heel duidelijk gezegd dat het toelaten van netwerken die landelijk functioneren en landelijk reclame uitzenden, voor hem geen enkel probleem vormt.

De heer Van Miert heeft geen bevoegdheid over het invullen van de frequentieband. Het is een nationale bevoegdheid die internationaal moet worden gecoördineerd, maar waarover de Europese Commissie niets te zeggen heeft. De brief van de heer Van Miert had enkel betrekking op reclame. Als u de brief goed leest, zult u nergens enige indicatie vinden over de frequentieband.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, ik heb de brief bij. Die bestaat uit twee delen : de officiële brief van de Europese commissie en een begeleidend schrijven van de Europees commissaris. In de begeleidende brief van de heer Van Miert staat – en ik citeer : '... veroorloof ik mij volgende persoonlijke bedenkingen te maken'. Laten we niet uit het oog verliezen dat de Europees commissaris bevoegd is voor het concurrentiebeleid. Hij schrijft verder : 'Aldus werd tijdens de discussie de vraag opgeworpen of alle BRTn-radiokanalen onbetwistbaar binnen zo een kader vallen.' Mijnheer de minister, de discussie behandelde dus de vraag of het reclamemonopolie gekoppeld aan de vijf bestaande netwerken van de BRTn, volgens de Europese regelgeving kan blijven bestaan.

Mijnheer de minister, volgens mij kan dit probleem worden opgelost door een aantal praktische problemen uit de weg te ruimen. U stelt eindelijk dat

het verbod op het gebruik van de kabel door een lokale radio onzinnig is, net als het verbod op franchising en het verbod op netwerkvorming tussen lokale radiostations. U stelt ook dat het voorschrift dat ten minste 80 percent van de uitgezonden programma's uit lokale thema's moet bestaan, een grotere rechtvaardiging behoeft.

Dit aspect van de brief van de Europees commissaris wordt enkel geregulariseerd door dit decreet. Het decreet is niet meer of minder dan een regulatiedecreet. De visie over hoe radio in Vlaanderen moet worden uitgebouwd en over hoe we naast de openbare radio een concurrentieel model kunnen ontwikkelen met privé-radio's, wordt niet ontwikkeld in dit decreet.

Minister Eric Van Rompuy : U zegt zelf heel duidelijk dat de heer Van Miert nooit een uitspraak deed over het frequentieplan. Ik herhaal dat dit geen Europese bevoegdheid is. De Europese Commissie heeft evenmin bezwaar tegen het monopolie van de regionale televisiezenders, omdat dit een louter lokale aangelegenheid is.

Voor de televisieomroepen bestaat een richtlijn waardoor alle regio's zich moeten openstellen voor omroepen die op de kabel willen. De overheid mag hierover geen verbodsbepalingen opleggen, en de kabelmaatschappijen beschikken over de vrijheid om een omroep al dan niet op de kabel toe te laten. Ik heb al gemerkt dat hierover grote verwarring heerst.

Ik heb nooit de mening van de VLD over de digitale radio gehoord. Is de VLD van oordeel dat er in de bestaande frequentieband in plaats moet worden voorzien voor verscheidene landelijke privé-radio's ? Vindt u dat Radio Contact, VTM en Radio Nostalgie een landelijke frequentie moeten krijgen binnen de bestaande band ? U hebt hierover nooit een duidelijk standpunt meegedeeld tijdens de commissievergaderingen, want hierover bestaat een meningsverschil tussen u en de heer Denys.

De heer André Denys : Neen, dat klopt niet.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, ik zal mijn redenering afwerken. De heer Van Miert spreekt over radiokanalen. Hij heeft het over de vijf kanalen van de BRTn. Hij vraagt zich af of deze radiokanalen onbetwistbaar in het kader passen. Een aantal kanalen wordt immers aangewend voor het oneigenlijk gebruik van de opdracht en voor het ontvangen van reclamegelden.

Van Mechelen

Na de goedkeuring van het verslag hebben we dit decreet en ons stemgedrag opnieuw besproken. We komen tot de volgende bedenking. Dit decreet had eigenlijk tot doel de lokale radio's te beschermen en hen eigen levenskansen te bieden. Dit decreet kan echter de dood betekenen van de lokale radio's. In het verleden hebben we steeds samenwerkingsakkoorden en netwerken verdedigd, omdat ze essentieel zijn voor de economische leefbaarheid van lokale radio's. Ze maakten een zekere professionalisering mogelijk, waardoor goede radio mogelijk werd. Nu stellen we echter vast dat de samenwerkingsakkoorden en netwerken een doel op zich worden, om uiteindelijk een landelijke privé-radio in Vlaanderen te creëren. U hebt op het radioforum gezegd: 'Als men dan toch per se die landelijke privé-radio in Vlaanderen wilt, dan moet men netwerken uitbouwen om hem te realiseren'. Dit is naar mijn inschatting de dood van de lokale radio's.

Ik pleit ervoor de huidige bezetting van de FM-band door de openbare omroep, opnieuw te bekijken. We moeten ons de vraag stellen of de openbare omroep naast Radio 1, Radio 2, Radio 3 en Studio Brussel, Donna nodig heeft om zijn openbare opdracht in te vullen. Indien we daar negatief op antwoorden, kunnen we perfect een landelijke privé-radio op de FM-band creëren. Ik ben er voorstander van om die frequentie toe te kennen op basis van een aanbesteding, naar analogie met het Nederlands systeem van het veilen van frequenties.

Minister Eric Van Rompuy : Zo wilt u een nieuw monopolie creëren. U pleit voor een groot landelijk privé-station in plaats van radio Donna.

De heer Dirk Van Mechelen : We willen inderdaad een landelijk privé-station mogelijk maken.

Minister Eric Van Rompuy : Dit blijft een monopolie, omdat u tegelijkertijd de radioreclame op de openbare radio wilt afschaffen.

De heer Dirk Van Mechelen : Daarvoor vinden we hier een grote meerderheid.

De heer André Denys : Een aanbesteding is niet hetzelfde als een monopolie. Aanbesteding gebeurt op basis van nutsvoorzieningen die op een vrije markt binnen een concurrentiekader worden gegeven voor een bepaalde tijd.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, we zullen geen monopolie creëren. In het kader van de blokken 12A, 11B, 11C en 6C komt er een heel reeks mogelijkheden om naast de openbare radio ook privé-, digitale, landelijke en regionale radio's te creëren. Om ons te beschermen tegen kritiek van Europa, is het verstandiger om een transparant kader te scheppen waarbinnen een vergunning wordt verleend op basis van een aanbesteding.

Het tweede pijnpunt van dit decreet heeft te maken met het feit dat we inzake het verlenen van zendvergunningen alle bevoegdheid geven aan het Vlaams Commissariaat voor de Media. Kan de minister ons vandaag meedelen hoe ver het staat met de oprichting van dit commissariaat? Ik heb immers nog nergens een oproep tot kandidaten gelezen. Dit commissariaat zal in elk geval verplicht worden om opportuniteitsbeslissingen te nemen bij het verlenen van zendvergunningen, dat voorspel ik nu al. We hebben dit onvoldoende afgedicht. Bij lokale radio's in afgelegen streken zullen er misschien geen problemen zijn, maar voor de grotere steden en de agglomeratieradio's creëert dit decreet geen enkel kader waarbinnen het commissariaat objectief vergunningen kan afleveren. Het zal keuzes moeten maken zonder over objectieve criteria te beschikken. Daarom blijf ik erbij dat we zeker voor de agglomeratieradio's de formule van de aanbesteding hadden moeten inschrijven.

Ik besluit. Met het toekomstgericht radiodecreet van de VLD, zou het landschap er totaal anders hebben uitzien. Het zou volwaardige mogelijkheden bieden aan drie soorten van privé-radio's, die naast elkaar en in concurrentie met de openbare omroep zouden kunnen functioneren. Op het radioforum koesterde ik nog de hoop dat de minister die toekomstgerichte visie deelde. Ik ben benieuwd wat daar vandaag nog van rest.

De VLD zal dit regularisatiedecreet dus niet goedkeuren. Het holt achter de feiten aan en laat een aantal problemen onopgelost. Het biedt geen toekomstperspectief. Daarom zullen we opnieuw een voorstel van resolutie indienen over de landelijke privé-radio, zodat het parlement zich hierover wel moet uitspreken. *(Applaus bij de VLD en het VB)*

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer Van Mechelen, u zegt dat de samenwerkingsformule de dood betekent voor het fenomeen lokale radio. U wilt

Schuermans

Donna uit het VRT-aanbod losmaken, en dat via aanbesteding toegankelijk maken voor een privé-bieder. Ook in dat scenario is er maar één gelukkige. Denkt u dat de geïnteresseerde radiomakers die de bieding niet halen, aan de kant lijdzaam zullen toekijken ? Zij zullen massaal naar het medium lokale radio grijpen om hun gemiste kans te compenseren. Uw voorstel is dus contraproductief.

De heer Dirk Van Mechelen : De VLD heeft in het mediadossier al meer dan eens een standpunt verkondigd dat achteraf juist bleek te zijn. Denk aan VT4, waar de minister en zijn voorganger minister Weckx een kordaat 'Nooit, nooit komt VT4 op de kabel !' uitriepen. Ondertussen zendt VT4 al twee jaar uit. In het radiodossier voorspel ik hetzelfde : regionale en agglomeratieradio, die in mijn ogen waardevolle vormen van communicatie zijn, zullen worden misbruikt om een landelijke privé-radio mogelijk te maken. Dat kan toch niet de bedoeling zijn van het decreet. Om dat te voorkomen, doe ik nu mijn oproep tot het parlement.

De voorzitter : De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de situatie van de lokale radio's was onhoudbaar geworden, daarvan hoef ik niemand te overtuigen. Die penibele situatie werd niet alleen veroorzaakt door een te groot aantal erkenningen in het verleden, maar ook door te strikte voorwaarden in het huidige decreet. De noodkreten vanuit de sector klonken alsmaar luider. Enig zendcomfort was vrijwel onbestaand en de economische leefbaarheid kwam steeds meer in het gedrang.

Dit nieuwe decreet komt niets te vroeg. De tekst werd herhaaldelijk en op belangrijke punten gewijzigd, wat de openheid van de indieners aantoont. Het resultaat mag er zijn. De positieve reacties van de lokale radio's zijn daarvan het mooiste bewijs.

Dit voorstel van decreet heeft de bedoeling de lokale radio nieuwe kansen en mogelijkheden te geven. De lokale radio is voor ons niet louter een commerciële radio op lokaal niveau, het is een lokaal georiënteerd, aanvullend medium, aanvullend ook op het vlak van informatie en ontspanning. Voor ons is het belangrijk die eigenheid van een lokale radio met het nieuwe decreet te garanderen.

Dat uit zich op drie manieren. Ten eerste wordt het zendbereik beperkt, niet alleen op lineaire wijze, maar ook op een meer realistische wijze die rekening houdt met de sociaal-economische en culturele eigenheden van een regio. Het voorstel van decreet voegt hieraan expliciet toe dat bij het bepalen van het verzorgingsgebied rekening moet worden gehouden met de behoeften van bepaalde doelgroepen. In de bespreking werden toen studenten en migranten genoemd.

Ten tweede werd een minimale lokale programma's opgelegd, iets wat ontbreekt in de VLD-voorstellen. De 80 percent eigen programma's vonden we inderdaad te hoog. Voortaan wordt ervoor geopteerd dat de programma's van een lokale radio minstens 4,5 uur per dag een specifieke lokale invulling dient te hebben.

Ten derde heeft de lokale radio een informatieve opdracht gekregen. De programma's moeten voor 10 percent uit regionale informatie bestaan en drie maal per dag moet een journaal worden uitgezonden.

We kiezen er duidelijk voor de toekenning van een zendvergunning te koppelen aan de voorwaarde van een minimale eigen opdracht en informatieopdracht, in plaats van de verkoop van vergunningen. Het voorstel van decreet wil uiteraard ook de leefbaarheid van de lokale radio's verzekeren. We laten samenwerkingsverbanden toe op het vlak van informatiewinning, programma-aanmaak en reclamewerving. Die samenwerking is mogelijk zonder gebiedsbeperking en tussen alle soorten radio's. De enige beperking inzake samenwerking betreft de eigen programma's. De uitgebreide mogelijkheid tot samenwerking zal zonder twijfel de leefbaarheid van de lokale radio's ten goede komen. De in het vooruitzicht gestelde beperking van de radio's zal die leefbaarheid ongetwijfeld nog versterken.

In het voorstel van decreet hebben we ruime aandacht besteed aan de specificiteit van de agglomeraties. Naast de lokale radio's met een veeleer beperkt verzorgingsgebied werd ook de mogelijkheid van een agglomeratieradio geschapen. Het gaat hierbij om een particuliere radio met een groter verzorgingsgebied, meer bepaald een stedelijke agglomeratie. In het voorstel van decreet werd deze uitdrukkelijk beperkt tot de agglomeraties Antwerpen, Gent en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Niet alleen het verzorgingsgebied is verschillend voor de agglomeratieradio. Ook hun eigen

Vanvelthoven

opdracht is zwaarder. De eigen programmatie is namelijk het dubbele van die van de lokale radio's.

Het door de minister voorbereide frequentieplan hangt gedeeltelijk samen met dit voorstel. In de commissie heeft hij de grote lijnen uiteengezet. Het aantal lokale radio's zal verminderen. Dit maakt meteen duidelijk dat het nieuwe commissariaat voor een moeilijke opdracht staat. We hebben gepoogd om het commissariaat enige richtlijnen te geven.

In de eerste plaats zal het commissariaat een keuze moeten maken tussen de kandidaten voor eenzelfde frequentie. Het zal de kandidaten de mogelijkheid bieden om een fusieovereenkomst of een overeenkomst van frequentiedeling af te sluiten. Pas wanneer dit niet haalbaar blijkt, zal het commissariaat de zendvergunning toewijzen op basis van een aantal criteria. Zo zal er een afweging moeten worden gemaakt van de concrete invulling van het programma-aanbod, en in het bijzonder van de eigen programma's en informatieverstrekking. Men kan zich ook baseren op de radio-ervaring van de medewerkers en de infrastructuur. De Vlaamse regering kan eventueel nog bijkomende criteria vaststellen.

We hebben het Vlaams Commissariaat een aantal criteria aangereikt. Tijdens de bespreking in de commissie heeft de VLD geen andere voorgesteld. Ze hebben wel gezegd dat de problematiek van de landelijke radio's via een openbare aanbesteding moet worden behandeld. Het minste dat men kan zeggen, is dat wij een poging hebben gewaagd om het probleem van de lokale radio's te regelen.

Mijnheer de voorzitter, het voorgestelde decreet beantwoordt aan de vraag en de behoeften van de sector. De concrete invulling van het frequentieplan zal even belangrijk zijn. Hierover heerst enige ongerustheid. Mijnheer de minister, ik hoop dat u hierover enige verduidelijking kunt geven. De tijd dringt immers. In het voorstel van decreet wordt inderdaad bepaald dat de bestaande erkenningen vervallen op 31 december 1998. Hoe staat het met de procedure en de installatie van het Vlaams Commissariaat? Ik wens daar duidelijkheid over omdat over een half jaar alles moet zijn geregeld.

Het laatste punt dat ik de minister voorleg, betreft de opdracht aan Broadcast Partners om de mogelijkheden te onderzoeken in de FM-band tussen 102.2 tot 107.9. Het is ook interessant te weten welke mogelijkheden er onder de 102.2-frequentie

zijn. Daarover bestaan de meest tegenstrijdige opvattingen. Sommigen beweren dat er plaats is, anderen daarentegen ontkennen dat. Dat zou men eens moeten onderzoeken. De heer Schuermans heeft gelijk als hij zegt dat de openbare omroep in de FM-band over voldoende zendcomfort moet beschikken. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik wens de verslaggevers te danken voor hun uitgebreid, correct en goed verslag van de talrijke commissiebijeenkomsten die we hebben gewijd aan dit voorstel van decreet. Ook wens ik een woord van dank te richten tot de commissiesecretaris en de ambtenaren die tot de totstandkoming van dit decreet meer dan hun steentje hebben bijgedragen.

In de radiowereld wordt reeds lang uitgekeken naar de hervorming van het radiolandschap, dat het voorwerp van dit decreet vormt. De talrijke aanwezigheid van de verschillende betrokken partijen tijdens de commissiebijeenkomsten toont aan hoeveel belang de sector zelf hecht aan dit decreet. Dat is mijns inziens terecht.

Ook onze fractie is bekommerd over de toekomst van de lokale radio's. Elke inwoner van Vlaanderen moet een lokale radio kunnen beluisteren. Lokale radio's, met hun aandacht voor buurt en wijk, zijn belangrijk. Daarom moet het lokale karakter van deze radio's worden gevrijwaard. Daartoe zijn in dit voorstel de nodige waarborgen ingebouwd.

Men heeft niet gekozen voor de volledige vrijheid. Media-uitingen moeten eerder een cultuurproduct zijn dan een zuiver economisch product. Daarom hebben de media nood aan beschermingsmaatregelen en waarborgen. Als we de markt haar gang laten gaan, en de volledige vrijheid laten spelen, dan zal de commercie het pleit winnen. Het is dan ook geen overbodige luxe om voorwaarden voor het uitzenden van informatie op te leggen. Het is ook belangrijk dat er minimale voorwaarden worden opgelegd inzake het uitzenden van lokale programma's. Lokale radio's moeten in de eerste plaats op het buurtleven zijn gericht. Programma's over het lokale niveau zijn dan ook van primordiaal belang.

Eens dit decreet is goedgekeurd, zal de radiowereld ingrijpende wijzigingen ondergaan. Dat heeft goede kanten. Ik zal het daar niet over hebben ; de

Dillen

indieners van dit voorstel zullen dat zelf wel doen. Toch wil ik kort meedelen dat onze fractie een aantal grote lijnen van dit voorstel kan onderschrijven, maar onze fractie heeft een aantal bedenkingen bij dit voorstel.

Vooreerst wil ik iets zeggen over de landelijke commerciële radio. Onze fractie betreurt dat niet resoluut is gekozen voor een landelijke commerciële radio. De openbare omroep heeft zes radiostations. Sta me toe te stellen dat minstens twee ervan perfect kunnen worden gecommmercialiseerd en losgekoppeld van de openbare omroep: Radio Donna en Studio Brussel. Hun programmering geeft niet onmiddellijk vorm aan de opdracht die in het minidecreet is toevertrouwd aan de openbare omroep. Hun programma's hebben alle kenmerken van die van een zuiver commerciële radio. Ze bieden een overdosis reclame aan, of ze geven tenminste die indruk. Hun doel schijnt erin te bestaan veel reclamegeld binnen te rijden.

Ik blijf ervoor pleiten dat voor radio geen uitzondering wordt gemaakt maar een parallelle regeling wordt uitgewerkt aan die voor de televisie, waar beide vormen perfect naast elkaar kunnen bestaan. Dit wordt pas mogelijk zodra de overbescherming van de openbare omroep wordt stopgezet. De luistercijfers waarmee de openbare omroep zwaait, zijn immers zonder concurrentie niet moeilijk te bereiken.

Mijnheer de minister, u kiest vandaag voor een theoretische optie. Uit uw verklaringen heb ik opgemaakt dat de mogelijkheid tot een commerciële radio blijft bestaan zodra de digitalisering een vaststaand feit is. Helaas vinden we in dit voorstel van decreet geen sporen terug van deze intentie. We betreuren dat hier niet verder is gegaan. Bovendien heb ik ernstige vragen over de conformiteit met de Europese regelgeving.

U moet een keuze maken. Ofwel bent u een oprechte voorstander van Europa, met alle gevolgen van dien. In dat geval moet de regelgeving integraal worden toegepast, ook wanneer de meerderheid dit om welke reden ook niet graag hoort. Ofwel verdedigt u Europa niet met zoveel vuur en vlam. Ik bevind me in een comfortabele positie. Onze fractie is immers nooit de grote pleitbezorger geweest van Europa. Uw meerderheid heeft echter steeds een ander standpunt ingenomen. Het is dan ook normaal dat u daarvan alle gevolgen moet dragen. Een Europa à la carte kan nu eenmaal niet.

Minister Eric Van Rompuy : Vóór dit decreet is neergelegd, heb ik een gesprek gehad met de heer Van Miert. Ik heb hem gevraagd de voorwaarden duidelijk te omschrijven. We voldoen volledig aan deze voorwaarden. Europa zal dus geen actie ondernemen. We zijn geen slechte Europese leerlingen. We hebben alles gedaan in de richtlijn Televisie zonder Grenzen, om ons volledig conform de Europese wetgeving te gedragen. Daar mag geen enkel misverstand over bestaan.

Mevrouw Marijke Dillen : Twee zaken mag u niet verwarren : de frequentieverdeling en het principe dat ook dit voorstel van decreet concurrentie op het vlak van de landelijke commerciële radio uitsluit. Ik meen dat dit tegen de Europese verplichtingen is.

Aansluitend wil ik eveneens wijzen op een ander oud zeer : de financiering. Onze fractie is voorstander van een gescheiden financiering, ook voor de radio's. Het uitzenden van reclame kan en mag enkel een inkomstenbron zijn van de commerciële vrije radio's. Ik betreur dat dit probleem niet is geregeld in een volledige hervorming van het radiolandschap.

Vandaag kampt de Vlaamse Gemeenschap in een aantal gebieden met ernstige problemen qua bereikbaarheid van radio's. Deze problematiek is niet nieuw. In het verleden, ook tijdens de vorige zittingsperiode, is hierover herhaaldelijk geïnterpelleerd. Maar in de praktijk verandert er niets. Het dossier blijft onopgelost. Niemand neemt zijn verantwoordelijkheid. Bovendien ligt die verantwoordelijkheid niet zozeer op het Vlaamse, maar vooral op het federale niveau. Maar federaal minister Di Rupo kijkt de andere kant op en doet alsof zijn neus bloedt.

Bij conflicten tussen radio's van eenzelfde gemeenschap zal het BIPT wel optreden. Hier knelt het schoentje echter niet. De discussie betreft immers conflicten tussen radio's van twee verschillende gemeenschappen. Enig kordaat optreden ontbreekt als een Vlaamse radio wordt gestoord door een Franstalige. In dat geval wordt enkel de vergunning gecontroleerd en verschuilt het BIPT zich plots achter de autonomie van de gemeenschappen, die bevoegd zijn voor de toekenning van de vergunningen. Er is hier sprake van een echt Belgisch paraplusysteem.

Het BIPT en de overheden, vooral de federale overheid, wentelen hun verantwoordelijkheid af. Dat is niet langer aanvaardbaar. Een echt samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen om al

Dillen

deze zaken op een duidelijke en correcte wijze te regelen en dat op federaal niveau correct toe te passen, is dan ook broodnodig.

Mijnheer de minister, u bent vrij positief – vandaag bent u maar matig positief – over de onderhandelingen met mevrouw Onkelinx. Ik waarschuw er echter voor – ik verwijs hierbij naar de woorden van de heer Van Stiphout in de commissie – dat een aantal zware discussiepunten nog niet waren aangekaart en zeker niet opgelost eind april. Ik vrees dan ook dat deze problematiek aanwezig blijft. Ik dring erop aan dat u blijft ijveren tot er een definitieve en volledige oplossing wordt bereikt.

Ten vierde blijft de Vlaamse aanwezigheid van de radio's bedreigd. Op cultureel vlak worden een aantal interessante en nuttige initiatieven genomen om de Vlaamse aanwezigheid te behouden en waar mogelijk te versterken. Die Vlaamse aanwezigheid zou ook door de radio's, in eerste instantie uiteraard door de openbare omroep, moeten worden ondersteund. Als ik me goed herinner, was dat trouwens een van de oorspronkelijke opdrachten van Studio Brussel. Mijnheer de minister, dat aspect van de opdracht is sterk verwaterd en ver te zoeken. Ik denk dat we het daar beiden over eens zijn. Onze fractie blijft dan ook pleiten voor een lokale openbare radio voor Brussel die met een voldoende krachtig zendvermogen in staat is storingvrij de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te promoten, zowel in de hoofdstad als in de Rand.

Mijnheer de voorzitter, ik wil nog een opmerking maken over de vermindering van het aantal vrije radio's. Als dit decreet werkelijkheid wordt, zal het aantal vrije radio's aanzienlijk worden teruggeschoefd. Een aantal kleine radio's zal in de toekomst uit het radiolandschap verdwijnen.

Helaas blijft dit voorstel van decreet vaag over de concrete aspecten. Er worden weliswaar een aantal voorwaarden en criteria ingeschreven, maar ik vrees dat in de praktijk een aantal belangengroepen vandaag al duidelijk weten dat ze aan de hand van de vastgestelde criteria en voorwaarden zeker aan bod zullen komen en hun slag zullen thuishalen. Er is bijvoorbeeld de invloed van Roularta. Een ander voorbeeld is de VUM, die volgens gegevens uit de radiowereld een agglomeratieradio wil bemachtigen. Ook een aantal nevenorganisaties van politieke partijen zullen zeker aan hun trekken komen. Ik vrees dan ook dat juist de vrije radio's die vandaag volledig onafhankelijk werken en niet

gebonden zijn aan een partij- of belangengroep uit de boot zullen vallen.

De heer Carl Decaluwé : Mevrouw Dillen, ik had graag wat meer uitleg gekregen over uw insinuatie over nevenorganisaties van partijen. Wat bedoelt u daar juist mee ?

Mevrouw Marijke Dillen : Allerlei belangengroepen die uiteraard niet rechtstreeks binnen de partijstructuur werken, maar wel in de marge ervan.

De heer Carl Decaluwé : Kunt u een aantal concrete voorbeelden geven ?

Mevrouw Marijke Dillen : Ik ga geen namen noemen. Een aantal kleine radio's vrezen dat vanuit de sector zelf een aantal politieke invloeden een rol zullen spelen. Juist de kleine radio's die steeds onafhankelijk van elke politieke invloed en objectief hebben gehandeld, zullen hun uitzendvergunning verliezen. Ik wil daarvoor waarschuwen. Ik hoop dat de gegevens die me vanuit de sector hebben bereikt, fout zijn, maar ik wil er slechts voor waarschuwen dat dit in de praktijk niet zo mag evolueren.

Ten slotte zal ik het hebben over de controle. Het is niet voldoende om een aantal kwaliteitscriteria en -voorwaarden in te bouwen. Belangrijk is de controle hierop, die dient te gebeuren aan de hand van objectieve en goede criteria. Ook de kwaliteitsbewaking moet daadwerkelijk gebeuren, zo niet is het vaststellen van voorwaarden, eisen en criteria zinloos en overbodig. Wanneer inhoudelijke eisen worden ingebouwd, weten we dat deze slechts a posteriori kunnen worden beoordeeld. Een doeltreffende, objectieve controle is dan ook noodzakelijk. Zoals reeds verschillende sprekers verklaarden, is hier een bijzonder belangrijke opdracht weggelegd voor het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Er blijft echter een moeilijkheid bestaan op het vlak van de technische opvolging en controle. We moeten vaststellen dat we hier afhankelijk blijven van het federale niveau. Het is uiteraard onze bevoegdheid niet, maar op dat vlak wordt niets gewijzigd. Ik wil een waarschuwing uiten. De hoorzittingen waren op dat punt bijzonder leerrijk. Met het oog op een gelijke behandeling van alle lokale radio's, en een eenvormige en consequente toepassing van gelijke sancties voor gelijkaardige inbreuken, is het belangrijk dat er in de controle een verregaande vorm van uniformiteit bestaat. Hierbij wil ik beklemtonen dat Vlaanderen van het BIPT een discreet en onpartijdig optreden mag verwachten.

Dillen

Het is de plicht van deze federale instelling om terzake op een zorgvuldige wijze haar personeel te controleren. Uit verschillende vaststellingen en gegevens blijkt dat dit vandaag duidelijk niet het geval is. U zult zich nog wel de vertegenwoordigers van het BIPT in de commissie herinneren, die dit in feite hebben toegegeven.

Volgens de Raad voor Lokale Radio's is dit inderdaad een probleem. Zij gaan zelfs verder : volgens hen wordt vastgesteld dat sommige radio's zich beroepen op of verwijzen naar het bestaan of ontbreken van bevoorrechte relaties of contacten binnen het BIPT. Welnu, dit is onaanvaardbaar. Het is dan ook absoluut noodzakelijk dat de nodige inspanningen worden geleverd en dat de minister, in afwachting van een eigen, onafhankelijk controle-orgaan, er bij de bevoegde federale minister op aandringt dat hier eindelijk verandering in komt. Dat lijkt me een belangrijke opdracht voor de minister.

Het zal u niet verbazen dat ik ook in dit dossier weer het gebrek aan voldoende Vlaamse bevoegdheden wil aankaarten. Zoals ik reeds zei, blijft de federale overheid onrechtstreeks, via het BIPT, een te groot medezeggenschap hebben in onze mediawereld. De onvolkomenheid van de staatshervorming heeft een discrepantie doen ontstaan tussen het vergunningenbeleid, dat werd geregionaliseerd, en de algemene politie voor de radio-elektrische golven, die federaal is gebleven. Ook hier wordt weer eens aangetoond dat de staatshervorming niet ver genoeg is gegaan en dat Vlaanderen abso-

luut nood heeft aan verdere, zelfs volledige onafhankelijkheid. Het BIPT dient dringend te worden geregionaliseerd en overgeheveld naar de gemeenschappen. Het is de mening van onze fractie dat de frequentiecoördinatie het best op Europees niveau kan worden georganiseerd. Mijnheer de minister, alleen door een volledige defederalisering kunnen we een echt beleid met volheid van bevoegdheden en verantwoordelijkheden uitoefenen, ook op het vlak van de media. (*Applaus bij het VB*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, ik stel voor dat we onze werkzaamheden opschorten. Daar er nog een aantal sprekers zijn over dit punt, lijkt het me onmogelijk dit nog deze voormiddag af te ronden.

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.45 uur.*
